

LGBT ideologija – grėsmė nacionaliniam saugumui

Parengė:

Viešoji įstaiga „Tiesa išlaisvina“

Versija:

Kaunas, 2022-12-27

Turinys

IŽANGA.....	5
1. PAGRINDINĖS SĄVOKOS.....	5
1.1. LGBT.....	5
1.2. Propaganda.....	5
1.3. Ideologija.....	6
1.4. Genderizmas.....	7
1.5. Lyties tapatybė.....	7
1.6. Homofobija.....	8
1.7. Transfobija.....	8
1.8. Lyties tapatumo sutrikimas (transseksualumas).....	9
1.9. Leftizmas.....	9
1.10. Naujakalbė (kalbos keitimas).....	10
1.11. Neapykantos kalba.....	10
1.12. Politinis korektiškumas.....	11
1.13. Reliatyvizmas.....	12
1.14. Šiuolaikinis feminizmas.....	12
1.15. Tapatybės politika.....	13
1.16. Tolerancija.....	13
1.17. Prigimtinis įstatymas.....	14
1.18. Overtono langas.....	15
2. LGBT IR GENDER IDEOLOGIJA: SKLAIDA, SIEKIAI, GRĖSMĖS.....	16
2.1. LGBT ir gender ideologijos sklaida.....	16
2.1.1. Užnuožgus V.Lenino Rusijoje.....	16
2.1.2. Pradžia JAV.....	16
2.1.3. Kokiomis aplinkybėmis homoseksualus potraukis buvo išbrauktas iš ligų sąrašo.....	17
2.1.4. Išplitimas po pasaulį.....	19
2.1.5. Homoseksualizmo ideologijos atėjimas į Lietuvą.....	19
2.1.6. LGBT ir gender ideologiją platinančios/palaikančios visuomeninės organizacijos, politinės partijos Lietuvoje.....	20

2.2. LGBT ir gender ideologijos tikslai ir jų siekimo būdai	21
2.2.1. Tikrieji tikslai	21
2.2.2. Tos pačios lyties asmenų partnerystė ir santuoka	22
2.2.3. Susitarimas dėl bendro gyvenimo	23
2.2.4. Krikščioniškas požiūris į susitarimą dėl bendro gyvenimo	23
2.2.5. Kodėl vienos lyties asmenų siekis sudaryti santuoką savaime nereiškia, kad jie turi tokią teisę?.....	24
2.2.6. Įsivaikinimas	24
2.2.7. Lytinis švietimas ar lytiškumo ugdymas	25
2.2.8. Stambulo konvencija.....	26
2.2.9. Strategijos, kuriomis siekiama homoseksualų pripažinimo	27
2.2.10. Normalizacija.....	27
2.2.11. Naujosios visuomenės vizija.....	28
2.3. LGBT ir gender ideologijos keliamą grėsmę visuomenei	29
2.3.1. Siekis biologinę lyties sampratą pakeisti į grįstą asmens pasirinkimu	29
2.3.2. Siekis pakeisti prigimtines šeimos sampratą.....	29
2.3.3. Prisideda prie demografinę krizę išgyvenančios Vakarų visuomenės populiacijos mažėjimo.....	30
2.3.4. Grėsmė prigimtinėi šeimai – grėsmė nacionaliniam saugumui.....	30
2.3.5. Žala įvaikintiems arba pagalbinio apvaisinimo būdu gimusiems vaikams.....	31
2.3.6. Ankstyvas vaikų ir paauglių seksualizavimas.....	32
2.3.7. Grėsmė žodžio laisvei.....	33
2.3.8. Ar nepalaikyti LGBT reikalavimų reiškia palaikyti Putiną?.....	33
3. HOMOSEKSUALUS POTRAUKIS: PRIEŽASTYS, SVEIKATOS PROBLEMOS	35
3.1. Homoseksualaus potraukio atsiradimo priežastys	35
3.2. Homoseksualumas ir sveikatos problemos	36
3.2.1. Homoseksualumas ir AIDS	36
3.2.2. Homoseksualūs asmenys ir Beždžionių raupai.....	37
3.2.3. Homoseksualumas ir kitos fizinės sveikatos problemos	37
3.3. Homoseksualumo praktikavimas ir savižudybės	38
3.4. Galimos psichologinės ir dvasinės pagalbos priemonės	38
3.5. Šv. Raštas ir Katalikų Bažnyčios mokymas apie homoseksualumą	39

3.6. Katalikų Bažnyčios požiūris dėl vienos lyties asmenų sąjungų	41
3.7. Kritika liberalios krikščionybės požiūriui į LGBT	42
3.8. Koks turėtų būti krikščionio santykis su homoseksuali asmeniu	43
4. LYTIES TAPATUMO SUTRIKIMAS (TRANSEKSSUALUMAS)	44
4.1. Sutrikimo priežastys	44
4.2. Gydymo problematika	44
4.3. Vaikų ir paauglių lyties tapatumo sutrikimai	45
4.4. Socialinės kilmės lyties tapatybės sutrikimo prevencijos taktika šeimoje ir mokykloje	46
4.5. Lyties „atsikeitimas“	46
4.6. Translytiškumo įtvirtinimas įstatymais Lietuvoje	47
5. PRIGIMTINEI ŠEIMAI PALANKIOS VISUOMENINĖS INICIATYVOS	48
5.1. Prigimtinė šeima ir demografinė krizė	48
5.2. Organizacijos, dirbančios prigimtinės šeimos stiprinimo tikslu	48
5.3. Seimo narių balsavimai gyvybės ir šeimos klausimais (2016-2020 m.)	49
6. PAPILDOMA INFORMACIJA	50

IŽANGA

Per Vakarų šalis nusirito stipri banga ideologijos, siekiančios pakeisti asmens lytiškumo ir prigimtines šeimos sampratą. Daugelyje valstybių šiems tikslams įgyvendinti buvo pakeisti įstatymai, žiniasklaida palenkta į reikiamą pusę, o norintys kalbėti apie jos nešamą žalą tildomi pasitelkiant diskriminacijos ir netolerancijos etiketes bei „neapykantos kalbos“ įstatymus. Ši ideologija neaplenkė ir Lietuvos. Jos nuostatas bando įgyvendinti įvairios nevyriausybines organizacijos, spaudžiančios valstybės institucijas ir visuomenę ją priimti. Dauguma parlamentinių partijų pasidavė šiam tarptautiniam spaudimui ir tarpusavyje lenktyniauja teikdamos šią ideologiją įtvirtinančius teisės aktus. Garsiausi jų – Stambulo konvencija, Lyties keitimo įstatymas, Lyčiai neutralios Partnerystės įstatymas ir kiti. Dar greičiau nei parlamentas šią ideologiją į Lietuvos teisę perkėlinėja teismai, ypač Konstitucinis Teismas. Šias idėjas palaiko didžioji žiniasklaida, nuolatos nušviečianti jas tik pozityviai ir nutylinti oponuojančias nuomones. Būtent dėl šios priežasties kilo idėja skaitytojui pateikti koncentruotą informaciją apie aptariamą ideologiją ir genderizmo reiškinį bei jų kritiką iš konservatyvios pasaulėžiūros pusės. Minimą ideologiją vadinsime tiesiog „LGBT ideologija“.

1. PAGRINDINĖS SĄVOKOS

1.1. LGBT

LGBT – tai trumpinys, kuriuo apibūdinami homoseksualūs (L - lesbietės ir G - gėjai), biseksualūs (B - jaučiantys lytinį potraukį abiem lytims), translyčiai (T - kurie būdami berniukais, jaučiasi mergaite ir atvirkščiai) ir kitų lyties tapatybių asmenys. Prie šių raidžių kartais pridedamos kitos raidės ir „+“, kuris reiškia nebaigtinį lyties tapatybių sąrašą.

Šiuo metu priskaičiuojamos 72 skirtingos lyties tapatybės. Su jų sąrašu galima susipažinti [čia](#). Pavyzdžiui 61-oji lytis vadinasi gender “blank”. Jai save priskiria žmogus, kuris jaučiasi „tuščias“, nesijaučia jokia lytimi.

Su trumpiniu LGBT tapatinami ne tik pavieniai asmenys, bet ir visos neformalios jų grupės bei juridškai registruotos jų interesus ginančios organizacijos. Kartais vartojamas terminas „LGBT judėjimas“. Tai svarbu, nes dažnai oponavimas LGBT priimamas kaip priešiškus konkretiems asmenims dėl jų seksualinės orientacijos. Taip nėra. Oponavimas LGBT dažniausiai reiškia oponavimą būtent ideologijai ar ją skelbiančiam judėjimui.

Lietuvoje šį judėjimą atstovauja ir jo interesus gina gausios organizacijos, tarp kurių žinomiausios – Tolerantiško jaunimo asociacija, Lietuvos gėjų lyga, Nacionalinė LGBT teisių asociacija, Viešoji įstaiga „Įvairovės ir edukacijos namai“, Žmogaus teisių stebėjimo institutas ir kitos.

1.2. Propaganda

Propaganda (lot. propago – skleidžiu, platinu) – idėjų ir kitokios informacijos skleidimas siekiant paveikti ar paskatinti tam tikrą požiūrį, elgseną ar veiksmus naudojantis sąmoninga faktų

manipuliacija. Propagandininkas visada turi konkrečių tikslų, dėl kurių parenka faktus, argumentus, simbolius (pvz. šešiaspalvė vėliava), gestus (pvz. rodoma širdelė), žodžius (pvz. „Love is love“), aprangą ir juos pateikia efektyviausiu nuomonės formavimui būdu. Nuomonė formuojama, tad ir propaganda vykdoma ne tik argumentais. Formuojama ne tik nuomonė, bet ir emocinis santykis – empatija, gailėtis, solidarumas ir kitoks. Norėdamas sustiprinti poveikį propagandą vykdančias judėjimas gali neminėti nepatogių faktų arba juos iškreipti (pvz. dažniausiai nutylima apie galimas rizikas vyrui santykiuojant su vyru užsikrėsti AIDS bei kitas galinčias kilti sveikatos problemas, nors nesant kaip išvengti klausimo, šių rizikų melagingai neigti nebandoma). Propagandos poveikis daugiausia priklauso nuo informavimo priemonių efektyvumo ir kiek propagandos objektu esantiems žmonėms prieinamas alternatyvus požiūris.

1.3. Ideologija

Ideologija (gr. idea – rūšis, sąvoka, pirmavaizdis + logos – mokslas) – idėjų, įsitikinimų, požiūrių sistema, kuria bandoma pasiūlyti konkrečiai visuomenei ir visai žmonijai siektinos visuomenės santvarkos viziją.

Ideologija gali būti suprantama kaip su konkrečiomis vertybėmis bei veikos normomis susijusių idėjų sistema, kaip konkrečioms individams ar jų grupėms būdinga pažiūra ir idėjų sistema. Tačiau ideologija siauresnė už „pasaulėžiūrą“ sąvoka – pasaulėžiūra gali būti filosofinė, religinė, mokslinė ir nebūtinai siūlanti programą visuomenei pertvarkyti. Ideologiją visada siūlo visas visuomenės gyvenimo sritis apimančius pokyčius. Ji apibrėžia vertybes, tikslus, visuomenės vizijas, formuluoja nurodymus ir gaires, kaip šių tikslų pasiekti. Pagrindinės vertybės (pavyzdžiui, socialinė lygybė, asmens laisvė, tradicijų laikymasis ir kita), sudarančios ideologijos branduolį, leidžia ideologijas identifikuoti (liberalizmas, konservatizmas, socializmas) ir grupuoti (kairiosios, dešniosios).

Sisteminga LGBT ideologija apima:

- pseudo mokslinius arba tendencingai interpretuotus mokslinius tyrimus, kuriais remiasi jos teiginiai;
- organizuotą propagandą, įskaitant kovos, nepakantumo, revoliucijos retoriką, siekį staiga pakeisti visuomenės daugumos mąstyseną;
- lobistinių grupių spaudimą tarptautinėms, valstybinėms ir komercinėms struktūroms, visuomeninėms organizacijoms, viešiesiems asmenims ir visuomenei kaip visumai;
- naujų sąvokų (lytinė orientacija, lytinė tapatybė, lyties raiška, socialinė lytis, homofobija, heteronormatyvumas) įvedimą į bendrąją ir net teisinę kalbą;
- teisinės sistemos reformas ir priešininkų persekiojimą teisės ir socialinio spaudimo priemonėmis;
- infiltraciją į religines, švietimo, jaunimo, kultūros, mokslo ir kitas organizacijas, valstybės struktūras.

Parengta pagal:

- <http://www.propatria.lt/2014/04/edmundas-naujokaitis-ideologijos.html>

1.4. Genderizmas

Gender ideologija (arba genderizmas) – mąstymo būdas, pagal kurį vyrų ir moterų skirtumus lemia ne biologinė žmogaus prigimtis, bet socialinė ir kultūrinė aplinka. Švelnia forma jis pasireiškia įsitikinimu, kad lytį galima pakeisti, o ekstremaliu atveju – kad lytis niekaip nesusijusi su biologine žmogaus tikrove ir yra laisvai pasirenkama ar nevaldomai kintanti gyvenimo eigoje.

Gender sąvoka teigia, kad žmogaus lytį apsprendžia tai, kokios lyties jis *jaučiasi* esąs ir kad lytis nepriklauso nuo to, ar žmogus yra vyras ar moteris biologiškai. genderizmo ideologija išsivystė iš seksualinės revoliucijos, feminizmo ir seksualinių mažumų judėjimo.

Genderizmo ideologija siekiama panaikinti lytiškumo perskyrą. Patys jos atstovai dažnai pabrėžia, kad „atmeta binarinį lyčių suvokimą“, t. y. atmeta akivaizdų tikrovės faktą, kad egzistuoja tik dvi lytys ir jų neperžengiamas skirtingumas. Tokiu būdu siekiama panaikinti vyro ir moters suvokimą, pirmiausia per įstatymus keičiant dvilytę kalbą (pvz., lietuvių kalboje daiktavardžiai, įvardžiai, būdvardžiai turi gimines), naikinant senus ir įvedant naujus terminus, teigiant reprodukinių teisių bei reprodukcinės sveikatos užtikrinimo būtinybę, per lytinio švietimo programas skatinant jaunuolių seksualizaciją, lyties tapatumo paieškas, lytinės elgsenos laisvę ir eksperimentavimą.

Bet koks pasipriešinimas genderizmo idėjoms jų šalininkų skelbiamas esant netolerancijos, kitų diskriminacijos, homofobijos, transfobijos, seksizmo ar kūno fašizmo išraiškomis.

Parengta pagal:

- https://www.vdu.lt/cris/bitstream/20.500.12259/119675/1/vilma_kavoliunaite_md.pdf

1.5. Lyties tapatybė

Lyties tapatybė (angl. gender identity) – tai, kaip žmogus suvokia savo lytį.

genderizmo ideologijoje ši sąvoka reiškia ne buvimą vyru ar moterimi, o numato teisę laikyti save bet kokios lyties – priešingos savo tikrajai biologinei lyčiai ar visiškai kitos, pasirinktos iš likusių 70-ties. Pateiksime šios ideologijos rėmuose suformuluotą Europos lyčių lygybės instituto apibrėžimą. „Lyties tapatybė – giliai juntama ir individuali kiekvieno asmens socialinės lyties patirtis, kuri gali sutapti arba nesutapti su biologine, gimus priskirta lytimi, įskaitant asmeninį kūno pojūtį (kuris gali apimti, jeigu yra laisva valia pasirinktas, kūno išvaizdos arba funkcijų keitimą medicininėmis, chirurginėmis ar kitomis priemonėmis) ir kitas lyties raiškos priemones, pvz., aprangą, kalbą ir manieras.“

Šiuo metu LGBT ideologijos skleidėjai priskaičiuoja virš 72 skirtingų lyties tapatybių, tačiau sąrašas kintantis ir pildomas.

Parengta pagal:

- <https://eige.europa.eu/lt/thesaurus/terms/1179>

1.6. Homofobija

Homofobijos terminas įvestas siekiant nepritarimą homoseksualiems santykiams pavadinti iracionalia ir nepagrįsta seksualinių mažumų baime bei jų nekentimu. Kova su homofobija – tai siekis naikinti tradicinę, prigimtines šeimos sampratą, būdingą Vakarų civilizacijai nuo pat jos pradžios, įtvirtintą Antikos filosofijoje, Romos teisėje ir krikščioniškame mokyje, kurie kartu formavo mūsų civilizacijos tapatumą.

Terminas homofobas turi menkinančią prasmę, visai kaip homoseksualams taikomas žodis „pederastas“, ką nustatė Valstybinė lietuvių kalbos komisija. Nesunkiai numatomas, o kai kuriose šalyse ir viešai įvardijamas LGBT ideologijos šalininkų tikslas – įtvirtinus homofobijos sąvoką, per ją bet kokią prieštaravimą „vienalytės šeimos“ idėjai pripažinti esant psichiniu sutrikimu.

Epiteto „homofobas“ galima sulaukti ne tik pasisakant prieš vienos lyties asmenų partnerystę ar „santuoką“, bet tiesiog kalbant apie prigimtines šeimas. LGBT aktyvistai homofobais vadina visus, kurie nesutinka su jų šeimos ir lyties sampratomis ir drįsta tai daryti viešai. Tokias LGBT aktyvistų atakas, siekiant priversti akademikus bijoti išsakyti savo požiūrį, patyrė lenkų mokslininkai ir daug kitų pasaulio šalių akademinų bendruomenių atstovų (pvz., filosofai John Finnis, Roger Scruton, psichologas Jordan Peterson).

Parengta pagal:

- <https://alkas.lt/2013/02/03/v-rubavicius-kovos-su-homofobais-ypatumai-ir-tikslai/>

1.7. Transfobija

Terminas transfobija įvestas norint įvardinti asmenis, nepritariančius nuomonei, kad biologinis vyras gali būti moterimi ir atvirkščiai, o taip pat jokių kitų lyties tapatybių nepripažinimą. Transfobija šiuo metu dažnai kaltinamos feministės, pvz. „Hario Poterio“ autorė Joana Rowling; ji drauge su jai pritariančiomis paniekinančiai vadinamos „terfėmis“ – „trans exclusionary radical feminists“. Šios feministės kaltinamos ne tik dėl to, kad nemano, jog „transmoteris“ niekuo nesiskiria nuo biologinės moters, tačiau ir dėl to, kad kai kurios feministės – lesbietės nesutinka lytiškai santykiauti su „transmoterimis“, kurios yra išlaikiusios vyriškus lyties organus. Transfobiškumu, pavyzdžiui, buvo kaltinama JK Sussexo universiteto profesorė Kathleen Stock, kuri 2021 m. spalį atsistatydino iš pareigų. Ji ir kitos homoseksualios orientacijos moterys yra kaltinamos, jog negali suprasti, jog moteris gali turėti ir vyriškas genitalijas. Dėl šio konflikto Jungtinės Karalystės LGBT judėjime įvyko skilimas ir susikūrė LGB asociacija, kuri teigia, kad „T“ – transgender judėjimas – yra homofobiškas.

Parengta pagal:

- <https://www.laikmetis.lt/dr-gintautas-vaitoska-priminimas-kolegoms-feministems-stambulo-konvencija-uzdraus-kovoti-uz-moteru-teises/>

1.8. Lyties tapatumo sutrikimas (transseksualumas)

Transseksualumas pagal Tarptautinę ligų klasifikaciją (TLK 10) – tai psichinis lyties tapatumo sutrikimas (F64.0). Pamažu įsigalioja naujesnė klasifikacija (TLK 11), kur dėl *gender* ideologijos poveikio tai vadinama nebe „sutrikimu“, o „lyties neatitikimu“. Sutrikimo norėta visai nebeminėti diagnostikos žinyne, tačiau visgi jis paminėtas, norint naudoti sveikatos draudimo lėšas lyties „keitimo“ operacijose. Svarbiame visame pasaulyje JAV Diagnostiniame statistiniame psichikos sutrikimų žinyne (DSM 5) transseksualumas vadinamas „lyties disforija“ (gender “dysphoria“) ir tebelaikomas psichologinės sveikatos sutrikimu. Skiriamos dvi jo rūšys: lyties disforija vaikystėje (302.6) ir paauglystėje arba suaugus (302.85).

Dėl lyties disforijos kenčiantys asmenys turi pilnai išsivysčiusius ir funkcionuojančius lytinius organus bei biologinei lyčiai būdingą kūno sandarą, tačiau yra įsitikinę, kad jų lyties požymiai neatitinka jų „tikrosios“ (jaučiamos) lyties, stengiasi atsikratyti pirminiais ir antriniais genetiškai nulemtos lyties požymiais ir įgauti priešingos lyties požymius.

Biologijos mokslo duomenimis lytis yra genetiškai nulemta žmogaus prigimtinė savybė, kuri apsprendžiama apvaisinimo momentu, o kiekvienoje žmogaus kūno ląstelėje esančios lytinės chromosomos (XX arba XY) nurodo, kokios jis yra lyties. Lytis nesikeičia. Jos neįmanoma pakeisti.

1.9. Leftizmas

Leftizmas, naujasis marksizmas, kultūrinis marksizmas, neokomunizmas ir dar keli pavadinimai tiek, kiek mums reikalinga gilintis, reiškia iš esmės tą patį ir laikytini sinonimais. Populiariausias iš jų – leftizmas, akademiškai – naujasis arba kultūrinis marksizmas, geriausiai atskleidžiantis istorinį tęstinumą – neokomunizmas.

Leftizmas įsigalėjo visame Vakarų pasaulyje, taip pat ir Lietuvoje. Tai logiška, nes leftizmas yra nuosekli liberalizmo raidos baigtis. Dar XIX amžiuje politikos filosofų pastebėta, kad liberalizmas tik „laisvina“ iš senosios tradicinės tvarkos ir visuomenės sanklodos, tačiau pats nesiūlo savo visuomenės vizijos, palieka ją spręsti kiekvienam individualiai. Tai reiškia, kad liberalizmas, kur tik įsigali, po savęs palieka neišvengiamą visuomenės vizijos vakuumą, kurį dažniausiai užpildo aiškią viziją siūlantis socializmas arba – mūsų dienomis – naujesnės jo formos.

Lietuvoje šiandien turime tris liberaliomis besivadinančias partijas (Lietuvos liberalų sąjūdis, Laisvės partija ir „Laisvė ir teisingumas“) ir didžiausią valdančiąją partiją, kuri vadina save konservatyvia, bet yra faktiškai liberali (TS-LKD). Iš tiesų nei vieni iš jų nėra liberalūs aptarta prasme. Jiems nerūpi žodžio ir minties laisvė, jiems nerūpi laisvas visuomenės apsisprendimas. Jiems rūpi mažumų išlaisvinimas ir visuomenės perkūrimas prievartinėmis priemonėmis, pasinaudojant valstybės galia naujoms vertybėms ir normoms įtvirtinti.

Iš liberalizmo ideologijos niekada nekilo nei seksualinės revoliucijos, nei multikultūralizmo, nei rasinių privilegijų idėjos. Liberalizmas yra tarsi tuščias indas, kuris pasako, kad kiekvienas gali spręsti pats, bet nesiūlo jokios apibrėžtos darbotvarkės, ką spręsti. Liberalizmas remiasi idėja, kad kiekvienas individas renkasi savo gėrio sampratą, tačiau iš paties liberalizmo niekaip nekyla idėja, kad šeima galima ne tarp vyro ir moters, o lytis – pasirenkama. Marksizmas, o dabar naujasis marksizmas kaip

ryžtinga ir revoliucinga ideologija visur užpildo šią liberalizmo sukurtą tuštumą. Liberalizmas išvalo nuo tradicinių normų visuomenės ir nutiesia kelia leftizmo dominavimui.

Parengta pagal:

- <http://www.propatria.lt/2021/04/vytautas-sinica-leftizmas.html>

1.10. Naujakalbė (kalbos keitimas)

Kalba leidžia mums mąstyti priskiriant žodžius objektams ir idėjoms. Kalba įgalina skirti tiesą, tikrą tikrovės atspindį nuo netiesos. Kai siekiama perkurti tikrovę, imama keisti kalbą. Naujakalbės tikslas – legitimuoti viešojoje erdvėje gender ideologiją, teigiančią kad lytis yra lengvai kintanti, o pačių lyčių yra daug.

Stebime kaip ideologizuota kalbos keitimo banga, besiritanti per Vakarų Europą ir JAV, jau pasiekė ir Lietuvą. Kalbos sąvokų keitimas vyksta keliais būdais, nuo lyčiai neutralių terminų iki naujadarų (pvz. dokumentuose, mokomojoje medžiagoje, rekomendacijose vaikas, mergina keičiami į partneris 1, partneris 2; motina, tėvas – tėvas 1, tėvas 2; išnešiojančioji tėvų dalis ir negimdančioji tėvų dalis, vietoje motinos pienas siūloma sakyti žmogaus pienas, moteris – pastoti galintis asmuo, pagimdžiusios moteris – pagimdę žmonės ir pan.). Tokio pobūdžio naujomis nuostatomis, pasak iniciatorių, nenorima marginalizuoti moterų, o minėti terminai naudotini translyčių ir ne binarinių asmenų kontekste, taip siekiant išreikšti pagarbą visoms lyties tapatybėms.

Siekiai nieko neįžeisti skamba gražiai, bet naujomis sąvokomis ar naujai suteikiamomis prasmėmis keičiama ne tik kalba, tačiau programuojamas ir mąstymas, keičiama tikrovė. Kai rekomendacijos tampa įstatymu, visuomenėje kyla konfliktas. Pavyzdžiui, JAV, Kanadoje įstatymai įpareigoja žmones kreiptis į kitus pagal jų pasirinktus įvardžius, nors jie ir neatitinka biologinės asmens lyties. Nesutinkantys su tokia nuostata mokytojai, dėstytojai – smerkiami kolegų ar visuomenės, baudžiami darboviečių, teisiami, atleidžiami iš darbo, pašalinami iš viešojo gyvenimo, jeigu turėjo jame kokį nors vaidmenį. Naujakalbė tampa politiniu įrankiu galios turinčiųjų rankose. Jeigu visuomenei uždedama prievolė pataikauti asmens norams, nors tai ir prieštarauja objektyviai realybei, atšliaužia lingvistinė diktatūra bei žodžio laisvės apribojimai.

Parengta pagal:

- <https://www.lrt.lt/naujienos/pozicija/679/1523555/asta-katute-vilniaus-universitetas-ideologiniai-sprendimai-mainais-i-europos-sajungos-lesas>
- <http://www.propatria.lt/2022/02/jurate-sofija-lauciute-kas-valdo-kalba.html>

1.11. Neapykantos kalba

Lietuvoje įstatymas (Baudžiamojo Kodekso 170 str.) reglamentuoja nuobaudas tiems, kas „tyčiojosi, niekino, skatino neapykantą ar kurstė diskriminuoti žmonių grupę ar jai priklausantį asmenį dėl amžiaus, lyties, seksualinės orientacijos, neįgalumo, rasės, tautybės, kalbos, kilmės,

socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų“. Lietuvoje šis straipsnis yra taikomas siaurai: žmonės dažniausiai baudžiami tik tiesioginio smurto kurstymo atvejais, nors 2022 metais kilo šią tendenciją pavojingai keičiantys precedentai, kaip teismo įsakymu pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl Z. Šličytės kalbos Seime metu galimai skleistos neapykantos. Tuo tarpu šalyse, kur panašus įstatymas taikomas plačiau (pvz. taikoma administracinė atsakomybė), o valstybėje pakeičiama teisinė šeimos ar lyties samprata (Lietuvoje tai ketinama padaryti per partnerystės įstatymą ir Stambulo konvenciją), rimtų nemalonumų galima susilaukti už naujos sampratos neatitinkančią nuomonę, neparankų socialinį, mokslinį ar istorinį faktą, Biblijos eilutę. Aukomis nuolatos tampa dvasininkai, įgarsinantys savo religijos mokymą ar tiesiog Biblijos citatas seksualinės moralės klausimais. Neapykantos kalbos įstatymai radikaliai prieštarauja religijos laisvei, nes faktiškai visos religijos moko dabar politinio korektiškumo normų neatitinkančių tiesų.

Galima sakyti, jog neapykantos kalbos įstatymas garantuoja visų su progresyvia genderizmo ideologija nesuderinamų požiūrių užčiaupimą. Nesvarbu, ar tas požiūris būtų religinio, ar sekuliaraus pagrindo. Teisiškai neformalaus susidorojimo formos – „neteisingai“ kalbančiųjų atleidimai iš darbo ir pašalinimai iš bet kokios viešumos (cancel culture). Ryškiausiai viešoje erdvėje nuskambėję susidorojimo su kitokia nuomone atvejai: kitos nei tikroji biologinė studentų lytis nesutikęs pripažinti profesorius Jordanas Petersonas ir prieš kintančios lyties idėją viešai pasisakiusi šiaip liberali „Hario Poterio“ autorė K. Rowling. Teisiškai formalaus susidorojimo formos yra atleidimai, baudos ir net įkalinimai. Pavyzdžiui, Kanadoje laisvės atėmimo bausmė buvo nubaustas tėvas, atsisakęs pripažinti nepilnamečio sūnaus išsigalvotą lyties tapatybę ir trukdęs jam pasikeisti lytį. Toks persekiojimas dėl įsitikinimų nėra suderinamas nei su demokratija, nei su pamatinėmis konstitucinėmis laisvėmis. Neatsitiktinai tarptautinėje teisėje neapykantos kalbos ištakos slypi SSRS siūlymuose Jungtinių Tautų dokumentams.

Parengta pagal:

- <http://www.propatria.lt/2021/03/vytautas-sinica-neapykantos-kalbos.html>
- <https://www.laikmetis.lt/kristina-zamaryte-sakaviciene-neapykantos-kalba-kalba-kurios-nekencia-valdzia-neapykantos-kalbos-normos-kaip-totalitarizmo-irankis/>

1.12. Politinis korektiškumas

Politis korektiškumas – mąstymo ir viešojo kalbėjimo kontrolės forma, kuri pasitelkiama siekiant įtvirtinti LGBT ideologijos viešpatavimą. Pagrindinis politinio korektiškumo ginklas – žodžio laisvės suvaržymas. Nors politikorektiškumas tarytum gina reliatyvizmą ir teigia vienos tiesos nebuvimą, to nebelieka kalbant apie realiai ar fiktyviai engiamas grupes. Nesutinkantys su mažumomis visada rizikuoja būti apkaltinti neapykantos nusikaltimu (angl. *hate crime*).

Parengta pagal:

- <https://www.bernardinai.lt/postmodernizmas-politinis-korektiskumas-kaip-politine-strategija/>

1.13. Reliatyvizmas

Reliatyvizmas (lot. reliatyvus – santykinis) – principas, teigiantis, kad nėra absoliučiai, visuotinai teisingo ar vertingo požiūrio, vienos tiesos bet kuriuo klausimu. Bet kuris požiūris ar įsitikinimas turi tik santykinę, subjektyvią reikšmę – jo teisingumas priklauso nuo taikymo aplinkybių, asmens socialinių, kultūrinių nuostatų ar įgimtų savybių.

Tačiau, kas nutinka, kai pradedamas ignoruoti bendrasis gėris, o prioritetas yra teikiamas atskirų individų ar grupių interesams tenkinti? Dažnai šie interesai yra įteisinami suteikiant jiems „teisių“ statusą. Taip atskiroms interesų grupėms suteikiamos teisinės garantijos įgyvendinti jų interesus visų likusių visuomenės narių sąskaita. Šios teisės vis dažniau susiduria ir konkuruoja tarpusavyje.

Kuo daugiau atskiri visuomenės nariai turi teisių, tuo daugiau likę visuomenės nariai turi pareigų. Kuo didesnė pareigų našta tenkinti kitų asmenų reikalavimus užkraunama asmenims, tuo mažiau jie turi laisvės. Todėl teisingumo reikalavimų nepaisanti žmogaus teisių plėtra neišvengiamai veda į vienu visuomenės narių interesų tenkinimą likusių visuomenės narių ir bendrojo gėrio sąskaita. Valstybė, vadovaudamasi reliatyvistine žmogaus teisių samprata ir siekdama teisinės prievartos priemonėmis užtikrinti nepagrįstai išplėstas atskirų individų teises, vis labiau siaurina likusių individų bei bendruomenių pamatines laisves. Moralinis reliatyvizmas visus pasirinkimus laikydamas vienodai vertingais, tuo pačiu naikina vertybinius visuomenės, kultūros, teisinės tvarkos pagrindus. Netekusi šių pagrindų, visuomenė nustoja būti palankia terpe piliečių, gebančių prisiiinti atsakomybę už save ir visos visuomenės bendrąjį gėrį, ugdymui.

Siekiant tikros visuomenės bei kultūros pažangos, viešajame diskurse moralinį reliatyvizmą turėtų keisti pagarba tiesai bei prigimtiniams moralės principams.

Parengta pagal:

- <https://laisvavisuomene.lt/laisvos-visuomenes-samprata-kuria-lvi-vadovaujasi-savo-veikloje/>

1.14. Šiuolaikinis feminizmas

Feminizmas nėra vien paprastas moterų siekis išsivaduoti iš vyrų priespaudos kovojant už lygias teises su jais – tai moters savęs transformavimas į „vyrą“, jo funkcijų ir net mąstymo būdo perėmimas, vadinasi, visiška moteriškumo priešingybė. Feminizmo teorijoje moteris savo vertę matuoja pagal vyrą, todėl tikrąjį moteriškumą neretai nuvertina ar net jo atsisako, tuo pat metu pažemindama ir sumenkindama savo orumą.

Iškreiptai suvokiant vyrų ir moterų lygybę teigiama, kad moteris būtinai turi tapti nepriklausoma nuo vyro, pati užsidirbti pragyvenimui, siekti kuo geresnės karjeros pačiose įvairiausiose profesijose. Feminizmas neigia prigimtinius lyčių mąstymo skirtumus, skirtingas stiprybes, kartu ir polinkius į skirtingas profesinės veiklos sferas. Ignoruojamas faktas, kad ypač Šiaurės šalyse, kur ilgai ir sistemingai naikintos kliūtys moterims rinktis kokias tik nori profesijas, skirtumai tarp skirtingų lyčių dominuojamų profesijų tik dar labiau išryškėjo (pavyzdžiui, beveik nėra inžinierių moterų ir beveik nėra slaugų vyrų).

Feminizmo skatinimas moterims būtinais siekti karjeros sukuria socialinį spaudimą rinktis darbą, o ne šeimą. Moteris, pasirinkusi turėti daug vaikų ir pati juos auginti, rizikuoja būti laikoma „nesėkminga“, engiama šeimoje, nesugebėjusia „padaryti karjeros“. Toks socialinis spaudimas tiesiogiai prisideda prie to, kad jaunos moterys nesvarsto turėti daugiau vaikų, nei įmanoma suderinti su profesine veikla, ar turėti vaikų apskritai.

Moteriškumas, kaip jis yra suprantamas visuomenėje, gerokai nutolsta nuo supratimo, kas moteriai yra natūraliai būdinga, o ribų tarp lyčių nutrynimas veda prie dar didesnio asmenų susiskaldymo, susvetimėjimo, vienas kito išnaudojimo.

Parengta pagal:

- https://www.vdu.lt/cris/bitstream/20.500.12259/119675/1/vilma_kavoliunaite_md.pdf

1.15. Tapatybės politika

Tapatybės politika – atskirų visuomenės grupių išskyrimas ir lygių teisių joms siekimas (pvz. homoseksualų, translyčių, moterų, juodaodžių, pabėgėlių ir pan.). Kadangi visas šias grupes kaip ir atskirus individus gina visiems galiojantys įstatymai, faktiškai siekiama papildomų teisių kuriai konkrečiai visuomenės grupei, įstatymais paneigiami realiai egzistuojantys skirtumai (pvz., tarp vyro ir moters arba vienalytės šeimos) arba kuriama pozityvi diskriminacija (pvz., lyčių kvotos, žemesnė kartelė juodaodžiams stojant į JAV universitetus).

Šia tema rekomenduojame perskaityti JAV autorės Mary Eberstadt knygą „Pirmykštis šauksmas“. Joje pasakojama, kaip seksualinė revoliucija sukūrė tapatybės politiką – įvairių vis naujų lytimi, orientacija, religija, rase ar dar kokia tapatybe grįstų visuomenės grupių savęs suvokimą kaip diskriminuojamų ir kova už tik šiai grupei, o ne visiems piliečiams aktualias teises. Pilnas leidinio pavadinimas: Mery Eberstadt. Pirmykštis šauksmas. Kaip seksualinė revoliucija sukūrė tapatybės politiką, Valstybingumo studijų centras, 2021. Knygą galima įsigyti čia.

1.16. Tolerancija

Nepriklausomai nuo laikmečio ar gyvenamos šalies toleranciją reikėtų suprasti kaip pakantumą tam, ką laikome esant klaidinga ir bloga, bet ne tiek, kad reikėtų tai drausti. Autentiškai būtent taip suvokta tolerancija, kiekviena visuomenė nusistato ribas, kur žmonių pasirinkimai dar gali būti toleruojami valstybės ir visuomenės, o kur jau reikalauja sankcijų.

Stiprėjant reliatyvistinėms nuotaikoms ir nykstant vertybiniais orientyrams XX amžiaus Vakarų visuomenėse, išpopuliarėjo liberalus tolerancijos kaip abejingumo suvokimas, šiandien aktyviai skleidžiamas ir Lietuvoje. Tokia tolerancija nedaro skirties tarp gėrio ir blogio, tiesos ir klaidos, normos ir nukrypimo, o tiesiog teigia, kad viskas yra individo pasirinkimo reikalas. Niekas kitam negali primesti gėrio sampratos, todėl niekas negali ir vertinti, ar kito veiksmai geri.

Po Antrojo pasaulinio karo kultūrinis marksizmas (konkrečiai Herbertas Marcuse 1965 m.) net ir tokią toleranciją kaip abejingumą pavadino represyvia ir pasiūlė dar vieną tolerancijos revoliuciją.

Tikroji tolerancija yra tokia, kuri toleruoja tik visuomenės represuotų mažumų reikalavimus ar, geriausiu atveju, abejingą požiūrį, jog gėrį kiekvienas pasirenka pats. Visi dominuojantys ar juo labiau gėrį ir blogį skiriantys požiūriai turi būti represuojami vardan įvairovės išlaisvinimo. Praktinė to išraiška – šiandieninis politinis korektiškumas, „neapykantos kalbos“ įstatymai Vakarų šalyse.

Tikriausiai kiekvienas pastebėjo, kad tolerancijos šaukiamasi kalbant apie įvairias mažumas, tačiau beveik niekada, kai kalbama apie visuomenėje populiarias, tačiau ją auklėjančio elito smerkiamas idėjas. Tai praktinis Marcuse pasiūlytos tolerancijos sampratos veikimas.

Parengta pagal:

- <http://www.propatria.lt/2017/11/vytautas-sinica-tolerancija-siandien.html>

1.17. Prigimtinis įstatymas

Prigimtinis įstatymas – žmogaus protui pažini prigimtinė tvarka, iš kurios kyla būtini reikalavimai teisingam elgesiui. Prigimtinis įstatymas remiasi prielaida, kad kiekvienas esinys turi prigimtį ir prigimtį tikslą, o teisingumas yra su kiekvienu esiniu elgtis pagal jo prigimtį tikslą (pavyzdžiui, plaučiai egzistuoja tam, kad jais būtų kvėpuojama – jais įmanoma ir traukti dūmus, tačiau toks elgesys prieštarauja jų prigimtiniam tikslui). Prigimtinis įstatymas rėmėsi Vakarų klasikinės politinės filosofijos tradicija nuo Platono iki modernybės pradžios. Prigimtinis įstatymas nesuderinamas su pamatine liberalizmo nuostata, jog gėris nepažinus ir todėl kiekvienas gali pats nuspręsti, kas yra gera ir teisinga. Juo labiau jis nesuderinamas su leftizmo požiūriu, kad žmogus pats nusprendžia, kas jis yra. Prigimtinių įstatymų teorijos dažniausiai teigė, kad prigimtinis įstatymas yra aukštesnis už valstybių įstatymus ir jeigu pastarieji prieštarauja prigimtiniam įstatymui, egzistuoja moralinė pareiga jiems nepaklusti.

Tik pripažįstant prigimtį ir moralės tiesos egzistavimą įvairiais klausimais, įmanoma kalbėti apie dorybes ir ydas – objektyviai geras ir blogas žmogaus savybes ir atitinkamai gerą arba blogą elgesį. Nepripažįstant, kad egzistuoja objektyviai teisingas ir geras arba neteisingas ir blogas elgesys, neįmanoma pasakyti, koks elgesys dorybingas, o koks ydingas ar nuodėmingas. Todėl visiškai neatsitiktinai šios sąvokos yra išnykusios iš šiandieninio moralės ir politikos žodyno. Vietoje objektyvių dorybių šiais laikais kalbama tik apie subjektyvias vertybes – tai, kas ko nors laikoma esant vertinga. Vertybė – reliatyvizmo, o dorybė – objektyvizmo sąvoka.

Apskritai prigimtinis įstatymas suvokiamas kaip moralės įstatymas (už jo laikymąsi atsiskaitoma prieš Dievą ir sąžinę), kuris teisingoje valstybėje turėtų būti perkeltas ir į valstybės įstatymus. Mūsų laikais prigimtinių įstatymų sampratos laikosi tik Bažnyčia, jį yra atmetusios visos parlamentinės politinės partijos.

Plačiau apie prigimtinių įstatymų skaitykite Pierre Manent knygoje „Prigimtinis įstatymas ir žmogaus teisės“, o apie prigimtinių įstatymų santykį su seksualine revoliucija ir LGBT reikalavimais – Roberto Reilly knygos „Kaip gėjai tampa norma“ pirmoje dalyje.

1.18. Overtono langas

Overtono langas – sociologinė sąvoka, nusakanti leidžiamo nuomonių spektro ribas, kuriose, atsižvelgiant į esamą visuomenės diskursą, gali pasisakyti politikai ir kiti viešieji asmenys. Sąvoka dažniausiai vartojama politologiniame, istoriniame, kultūrologiniame kontekste. Pavadinta pagal JAV politologą Džozefą Overtoną, kuris teigė, jog politinės idėjos gyvybingumas daugiausia priklauso ne nuo politikų asmeninių pasirinkimų, o nuo to, ar ta idėja patenka į visuomenei priimtinių idėjų spektrą. Pati sąvoka pristatyta Makinso viešosios politikos centro 2006 m., jau po paties Overtono mirties.

2006 m. Džoša Trevinjas išplėtojo šią teoriją, pristatęs 6 kokios nors idėjos priėmimo žingsnius: neįsivaizduojama → radikalų → priimtina → protinga → įprasta → norma. Overtono lango idėją išpopuliarino politikos komentatorius Glenas Bekas, 2010 m. išleidęs politinį trilerį „Overtono langas“ (The Overton Window). Palaipsniui pirminė Overtono lango sąvokos prasmė, jog politikai turi taikytis prie visuomenės nuomonės, platesniuose visuomenės sluoksniuose pasislinko link sampratos, jog politikai, pasitelkę Overtono lango principą, formuoja visuomenės nuomonę.

Overtono lango sąvoka dažnai bandyta aiškinti tokias politines realijas, kaip Donaldo Trampo pergalė JAV prezidento rinkimuose ar „breksitas“. Lietuvoje (taip pat Rusijoje) Overtono lango sąvoka išimtinai naudojama prasme, jog tai technologija, kaip nepriimtinas idėjas, nepriimtinius reiškinius galima paversti politine norma.

Parengta pagal:

- https://lt.wikipedia.org/wiki/Overtono_langas

2. LGBT IR GENDER IDEOLOGIJA: SKLAIDA, SIEKIAI, GRĖSMĖS

2.1. LGBT ir gender ideologijos sklaida

2.1.1. Užumazgos V.Lenino Rusijoje

LGBT ideologijos bandymas perkurti prigimtinės šeimos sampratą, užčiaupti kitaip manančius nėra naujas pasaulio istorijoje. Kai bolševikai Rusijoje atėjo į valdžią, nieko nelaukę ėmė įgyvendinti iki tol neregėtą prigimtinės šeimos ir religinių įsitikinimų griovimo politiką. Fundamentali bolševikų vykdyta Rusijos visuomenės transformacija pirmiausiai reikalavo niekinamo priešo – religijos – sunaikinimo. Po 1917 m. spalio revoliucijos Vladimiras Leninas ir jo klika nedelsdami uždraudė tėvams ir bažnyčiai mokyti religijos jaunesnius nei aštuoniolikos metų vaikus. Pastarieji buvo raginami įduoti savo tėvus, jei šie moko juos apie Dievą, o visas auklėjimas buvo pašalintas iš Rusijos stačiatikių bažnyčios ir perduotas valstybinėms mokykloms. Tėvų arba vyro ir žmonos santykiai buvo šturkščiai pažeisti daugeliu būdų. Santuoka buvo paversta griežtai civiline ceremonija; vestuvės, kaip ir krikštytos bei laidotuvės, buvo pakeistos keistomis komunistinėmis ceremonijomis. Sovietų pareigūnai įvedė komunistinės ideologijos įkvėptas pasaulietines apeigas, kurias pašaliniai niekinamai vadino „raudonosiomis vestuvėmis“, „raudonosiomis krikštytomis“ ir „raudonosiomis laidotuvėmis“. Raudonųjų krikštytųjų metu kūdikiams buvo priskiriami visuomeniniai „krikštatėviai“, kurie garantavo, kad vaikas būsias užaugintas nusipelnusiu komunizmo statytoju. Naujagimių tėvai vaikus prižadėjo auginti „ne kaip buržuazijos vergus, bet kaip kovotojus prieš ją“. Jaunos motinos skelbė: „vaikas man priklauso tik fiziškai. Jo dvasinį ugdymą aš patikiu visuomenei.“, „Dvasinis“ ugdymas čia reiškė naują ir vienintelį tikėjimą – marksizmą-leninizmą.

Ilgametį Rusijos stačiatikių bažnyčios draudimą išsiskirti panaikinę bolševikai sukėlė skrybų protrūkį ir didžiulę sumaištį rusų šeimose. Tai dar labiau sustiprino 1920 m. įvykdytas visiškas abortų legalizavimas – precedento tuometiniame pasaulyje neturėjęs veiksmas. Šie pokyčiai ir Rusijos stačiatikių bažnyčios bei jos mokymo santuokos, šeimos, vaikų, auklėjimo ir kitais klausimais nutildymas Leninui ir jo sąjungininkams leido suduoti rimtą smūgį santuokiniam ir šeimos gyvenimui tradiciškai religingoje Rusijoje. Sovietų Sąjungoje ir vėlesnėse jos pavyzdžiu sekusiose komunistinėse šalyse santuokai ir šeimai sukelti padariniai buvo tiesiog katastrofiški. Skrybų matas šoktelėjo iki žmonių istorijoje nematytų aukštumų. Skrybos Sovietų Sąjungoje buvo epidemija, o abortai – juodoji mirtis. Nuostoliai buvo tokie didžiuliai, kad sukrėtė net masinį žudiką Josifą Staliną, kuris, baimindamasis dėl nykstančios liaudies, 1936 m. abortus uždraudė.

Daugiau skaitykite Paul Kengor knygoje „Išardymas“, Valstybingumo studijų centras, Vilnius, 2017 metai.

2.1.2. Pradžia JAV

LGBT ir gender ideologija pasižymi tiesioginėmis sąsajomis su marksizmu (moters išlaisvinimas iš monogamijos gniaužtų, seksualinė revoliucija – bendras vyrų ir moterų gyvenimas komunose, skrybų (1918), aborto (1920), homoseksualių santykių (1922) įteisinimas – prasidėjo ne Vakaruose,

o Lenino Rusijoje), Vakarų seksualine revoliucija (1968) ir postmodernistine filosofija (Michelis Foucault, Herbertas Marcuse), kuri skelbia visų etinių normų ir pačios tikrovės reliatyvumą, kadangi visada galima įvairius reiškinius vertinti iš skirtingų perspektyvų, kurių kiekvienos vertė yra vienoda. Tad ir seksualinės moralės srityje objektyviai teisingo elgesio nėra, kadangi skirtingi žmonės gali laikytis nevienodų pažiūrų – tai praktiškai reiškia bet kokių seksualinių troškimų įgyvendinimo teisėtumą. LGBT ideologijos šalininkai kol kas taiko vienintelį apribojimą – seksualinių troškimų taikymas sveikintinas, kol tai nevyksta prievarta, tačiau jau po maža kai kuriose šalyse atidarinėjamas Overtono langas pedofilijos pateisinimui ir įtraukimui į LGBT abėcėlę.

Homoseksualus potraukis imtas laikyti normalia seksualine orientacija, o ne sveikatos sutrikimu 1973 metais Jungtinėse Amerikos Valstijose, kai šalies psichiatrai „išbraukė“ šį sutrikimą iš diagnostinių ligų sąrašo, kur jis buvo apibūdinamas kaip psichinė liga. Nors nebuvo jokių naujų mokslinių įrodymų, leidžiančių išbraukti homoseksualumą iš ligų sąrašo, tai buvo padaryta dėl keletą metų vykdytos intensyvios propagandos ir politinio spaudimo Amerikos psichiatrų asociacijai.

Parengta pagal:

- Vaitoška G. Homoseksualumas: ko nebeleidžiama pasakyti? Psichologiniai, medicininiai ir socialiniai potraukio tai pačiai gimčiai aspektai. Artuma, 2019.
- Reilly R. Robert. Kaip gėjai tampa norma. Kaip homoseksualaus elgesio racionalizavimas keičia mūsų gyvenimus. Valstybingumo studijų centras, 2016.
- <https://www.delfi.lt/news/ringas/lit/v-sinica-p-stonis-kaip-viskas-tampa-norma.d?id=61365859>

2.1.3. Kokiomis aplinkybėmis homoseksualus potraukis buvo išbrauktas iš ligų sąrašo

Homoseksualaus potraukio prilyginimas heteroseksualiam buvo politinis sprendimas, palikęs dvasines kančias dėl homoseksualaus potraukio išgyvenančius asmenis be realios pagalbos. 1952 Amerikos psichiatrų asociacija išleido pirmąjį Psichikos sutrikimų diagnostikos ir statistikos vadovą, kuriame homoseksualumas buvo įtrauktas kaip sociopatinis asmenybės sutrikimas, kurį lemia psichologinės priežastys (traumuojančios vaikų ir tėvų santykiai).

Įtraukimui pagrįsti vėliau buvo naudojamas Irvingo Bieberio ir kitų autorių 1962 m. atliktas didelės apimties homoseksualumo tyrimas „A Psychoanalytic Study of Male Homosexuals“ (Psichoanalitinis vyrų homoseksualumo tyrimas), įvardinęs sutrikimą kaip pataloginę paslėptą priešingos lyties baimę, kurią sukėlė traumuojančios tėvų ir vaikų santykiai.

1973 m. Amerikos psichiatrų asociacija (toliau – APA) išbraukė šį sutrikimą iš diagnostinių ligų sąrašo, kur jis buvo apibūdinamas kaip psichinė liga. Viešumoje išpopuliarinta versija teigia, jog tai buvo padaryta dėl to, jog nebuvo jokio empirinio ar mokslinio pagrindo laikyti homoseksualumą sutrikimu ar anomalija, o ne normalia ir sveika seksualine orientacija.

Visgi tai lėmė kitos priežastys. Pirmiausia, ne vienas psichikos sveikatos specialistas manė, jog potraukio tai pačiai lyčiai nebelaikant patologišku būtų padedama jį jaučiantiems žmonėms atsikratyti stigmos – nebebūti laikomiems psichiškai sutrikusiais. Iš tiesų tokia stigma realybėje

egzistuoja: „turintis diagnozę“, „patekęs į psichiatrinę“ ir pas mus nėra vertinamas gerai, lyg mes, visi kiti, būtume tobulos psichinės sveikatos pavyzdžiai.

Psyche graikiškai reiškia sielą, *pathos* – kentėjimą, *logos* – mokslą. Kalbėdami apie psichikos patologiją, kalbame apie sielos kentėjimą. Tokį terminą kai kada tebevartoja rusų arba vokiečių psichiatrija, psichinę ligą vadindamos „*duševnoje stradanije*“ ar „*boleznj*“ arba „*geistliche Krankheit*“.

Sielos negalia būna skirtingo laipsnio, tad „diagnozę gauna“ tie, kuriems jų kentėjimas nebeleidžia, perfrazuojant austrų psichiatro Alfredo Adlerio sveikatos apibrėžimą, normaliai dirbti, mylėti ir draugauti. Tačiau riba, nustatant, kada sielos kentėjimas turi tokį pobūdį, yra labai slidi.

Taigi, ne nauji mokslo įrodymai, bet empatija buvo oficialus APA motyvas dėl homoseksualaus potraukio išbraukimo iš psichinių ligų sąrašo 1973 m: „homoseksualumas pats savaime nereiškia, kad sutrinka gebėjimas spręsti, stabilumas, patikimumas ar bendrieji socialiniai ar profesiniai gebėjimai.“

Šį motyvą APA pakartojo 1975 m., dar kartą įvertinusi homoseksualaus potraukio išbraukimo iš psichinių ligų sąrašo, paraginusi visus psichikos sveikatos specialistus „imtis iniciatyvos šalinant psichikos ligos stigmą, kuri ilgą laiką buvo siejama su homoseksualia orientacija“.

Neoficialiu homoseksualaus potraukio išbraukimo iš psichinių ligų sąrašo motyvu laikomas APA darytas politinis spaudimas. Pati diagnozės panaikinimo istorija išsamiai aprašyta sociologo Ronaldo Bayerio monografijoje „Homoseksualumas ir Amerikos psichiatrija. Diagnozės politika“ (išleista 1987 m.). Joje, išsamiai analizuodamas audringus ir agresyvius gėjų judėjimo protestus Amerikos psichiatrų asociacijos metinėse konferencijose 1970–1973 m., autorius parodo, kad sprendimas homoseksualumą laikyti sveiku dalyku buvo politiškai motyvuotas, jam įtakos neturėjo nė vienas klausimą išmanantis specialistas, ir „psichiatrai kapituliavo prieš minios spaudimą“ (p. 91).

Tuo metu, kai APA išbraukė homoseksualumą iš psichikos ligų sąrašo, pagal Pasaulio sveikatos organizacijos Tarptautinę ligų klasifikaciją TLK-9 (1977 m.) homoseksualumas tebebuvo priskiriamas psichikos ligoms.

Jis buvo išbrauktas iš Tarptautinės ligų klasifikacijos tik 1990 m. gegužės 17 d., parengus dešimtą TLK versiją, kurią 1992 metais patvirtino 43-oji Pasaulio sveikatos asamblėja.

Homoseksualumo išbraukimas iš psichinių ligų sąrašo reiškė patloginės būklės sunorminimą, dėl kurio stigmos netekę homoseksualūs santykiai ėmė plisti anksčiau neregėtu mastu, o dvasinį kentėjimą dėl homoseksualaus potraukio patiriantys asmenys buvo palikti be realios specialistų pagalbos.

Homoseksualumo išbraukimas iš psichinių ligų sąrašo lėmė homoseksualaus potraukio prilyginimą heteroseksualiam. Būtent remdamasis tuo, kad homoseksualumas nėra jokios pasaulyje pripažintos ir naudojamos psichikos sutrikimų klasifikacijos dalis, VU Filosofijos fakulteto klinikinės psichologijos daktaras docentas Paulius Skruibis ir teigia, jog „Įvairios solidžios specialistus vienijančios organizacijos labai aiškiai yra įvardinusios, kad homoseksualumas ar biseksualumas kaip seksualinės orientacijos niekuo iš esmės nesiskiria nuo heteroseksualios orientacijos“.

Parengta pagal:

- <https://en.wikipedia.org/wiki/Homosexuality#Psychology>
- <https://www.15min.lt/naujiena/aktualu/sveikata/tiesa-ar-melas-psichoterapeutas-gintautas-vaitoska-homoseksualumas-kaip-ir-kiti-emociniai-suzeidimai-yra-isgydomas-541-790140?copiesd>

2.1.4. Išplitimas po pasaulį

Viena iš LGBT ideologijos greito išplitimo pasaulyje priežasčių neabejotinai yra kultūrinis JAV dominavimas, dėl ko šios šalies psichologijoje ir psichiatrijoje įsivyravusios nuostatos nacionalinių valstybių buvo priimtos be didelių svarstymų. Pasaulinė sveikatos organizacija (PSO), taip pat įsikūrusi JAV, ten formuojama visuotinė sveikatos politika. Be to, psichologija nėra filosofškai neutrali mokslinė disciplina, tarp visų žmogaus mokslų atstovų būtent psichologai rodo ypatingą palankumą LGBT ideologijai, daugybėje šalių, įskaitant ir Lietuvą, LGBT reikalavimus dėl šeimos sampratos, įsivaikinimo ar lyties keitimo palaiko nacionalinės psichologų asociacijos.

Tai ne atsitiktinumas. Nors garsiausi XX a. tyrinėtojai kaip A. Adleris, G. Jungas ar net Z. Freudas laikė homoseksualumą nukrypimu, tačiau jų padėti psichologijos pamatai programuoja radikalią reliatyvizmą – visišką dorybių ir ydų kategorijų atmetimą, nuodėmės pateisinimą ir bendrą nuostatą, jog svarbiausia, kad žmogus gerai jaustųsi gyvendamas pasirinktą gyvenimo būdą, o ne keistų jį pagal objektyvius prigimties ir ja grįstos moralės reikalavimus.

Parengta pagal:

- Vaitoška G. Homoseksualumas: ko nebeleidžiama pasakyti? Psichologiniai, medicininiai ir socialiniai potraukio tai pačiai gimčiai aspektai. Artuma, 2019.

2.1.5. Homoseksualizmo ideologijos atėjimas į Lietuvą

Lietuvos visuomenė jau aiškiai pajuto, kad šalyje įsigali nauja idėjinė sistema, kuri pasižymi visais ideologijos bruožais. Ši ideologija totalinė, tai yra siekia apimti ir pertvarkyti visas gyvenimo sferas ir totalitarinė, tai yra, prievartaujanti ne tik žmogaus elgesį, bet ir mąstymą, numatanti galimybę, jog žmonės prasižengs prieš ją pačią neteisingu savo mąstymu. Nusitaikyta į giliausią ir intymiausią – lyties, šeimos, žmogiško bendravimo, net žmonių mąstymo ir nuomonių sferą, nutarta ją iš pagrindų pakeisti išbandytomis priemonėmis: propaganda ir represijomis (Lietuvoje kol kas tik darbo ir socialiniuose santykiuose, bet ne teisinėmis bausmėmis – pastarosiomis tik grasinama). Kiekvienas Lietuvos gyventojas iš esmės jau dabar verčiamas priimti sprendimą: tapti naujosios ideologijos skleidėju, pasyviu šalininku, pasyviu nepritariančiuoju arba aktyviu priešininku.

Į Posovietines Europos šalis LGBT ideologija atėjo jau turėdama kelių dešimtmečių patirtį, tvirtą užnugarį tarptautinėse organizacijose ir garantuotą finansavimą. Ši ideologija nesitenkina tais kraštais, kuriuose jau gyvuoja išsikerojusi gėjų subkultūra, bet nori įsitvirtinti ir ten, kur jos niekas nekviečia – vyksta eilinis „revoliucijos eksportas“. Tad Lietuvoje matome atvirkštinį procesą nei Vakarų Europoje ir JAV: ten pirmiausia vyko kova „iš apačios“, visuomeninių organizacijų bei lobistų judėjimas, ir tik vėliau, kaip „žygio per institucijas“ vaisius, buvo imti keisti įstatymai. Lietuvoje pirmiausiai „iš viršaus“ nuleidžiami iš užsienio šalių kopijuojami įstatymai, kuriuos priimti atvirai ragina užsienio šalių ambasadoriai Lietuvoje ir kuriems po to bandoma propagandos priemonėmis sukurti palaikymą visuomenėje.

Kelios reikšmingos datos. 1993-06-11 Seimas panaikino Baudžiamojo kodekso 122 str. 1 dalį (vyrų lytinis santykiavimas su vyrais baudžiamas iki 3 metų laisvės atėmimo), laikinai liko galioti

2 dalis (laisvės atėmimas iki 8 m. už tokį santykiavimą naudojant prievartą ar su nepilnamečiu iki 18 m. amžiaus).

Pradėjus rengtis stojimui į ES, pradėti keisti Lietuvos Respublikos įstatymai: 2000 m. baudžiamajame kodekse atsirado sąvoka „lytinė orientacija“ (diskriminacijos ir neapykantos kurstymo straipsniai), ji įtraukta ir į 2003 m. priimtą Lygių galimybių įstatymą, nors LR Konstitucija tokios sąvokos nenumato (29 straipsniu įtvirtinta tik „nediskriminavimo dėl lyties“ sąvoka). Tuo pačiu laikotarpiu Civiliniame kodekse taip pat dėl stojimo į ES reikalavimų įtraukta galimybė įteisinti partnerystę ir pasikeisti lytį, tačiau abiem atvejais nurodoma, kad tai turėtų reglamentuoti įstatymai. Nei lyties keitimą, nei partnerystės įteisinimą reglamentuojantys atskiri įstatymai per 20 metų taip ir nebuvo priimti – dėl jų vyksta kova 2020-2024 m. kadencijos Seime.

Verta atkreipti dėmesį, jog ES spaudimas tenkinti LGBT reikalavimus daromas visoms Rytų Partnerystės šalims, siekiančioms laisvos prekybos su ES sutarčių ir bent teorinės narystės perspektyvos. Gruzija, Ukraina ir kitos šalys politiškai verčiamos priimti visuomenių pritarimo neturinčias „nediskriminavimo“ ir kitas nuostatas. Ypač grubiai šis spaudimas buvo daromas Ukrainai mainais už paramą ir ES kandidatės statusą po 2014 ir 2022 metų Rusijos agresijos.

2007 metais dėka didelio visuomeninių organizacijų ir dalies Seimo narių pasipriešinimo Vilniaus savivaldybė neišdavė leidimo surengti viešą „Vaivorykštės dienų“ akciją. Tačiau jau sekantį kartą, 2010 metais, seksualinių mažumų pasididžiavimo paradas surengtas sostinės Upės gatve. Konservatorių partijos mero V. Navicko leidimu įvykęs renginys sukėlė didelį visuomenės pasipiktinimą, peraugusį į smurtinius neramumus.

Parengta pagal:

Edmundo Naujokaičio trijų dalių straipsnių seriją:

- I dalis <http://www.propatria.lt/2014/04/edmundas-naujokaitis-ideologijos.html>
- II dalis http://www.propatria.lt/2014/05/edmundas-naujokaitis-ideologijos_3.html
- III dalis http://www.propatria.lt/2014/05/edmundas-naujokaitis-ideologijos_6.html

2.1.6. LGBT ir gender ideologiją platinančios/palaikančios visuomeninės organizacijos, politinės partijos Lietuvoje

Vienos lyties partnerystę palaikiusios organizacijos:

Lietuvos žmogaus teisių centras, Žmogaus teisių organizacijų koalicija (Diversity Development Group, Lietuvos žydų (litvakų) bendruomenė, Lietuvos žmogaus teisių centras, Lygių galimybių plėtros centras, Nacionalinė LGBT teisių asociacija, Lietuvos gėjų lyga, Psichikos sveikatos perspektyvos, Romų visuomenės centras, Tolerantiško Jaunimo Asociacija, Žmogaus teisių stebėjimo institutas), Šeimų asociacija, Lietuvos moterų teisių įtvirtinimo asociacija, Lietuvos jaunimo organizacijų taryba, Koalicija „Psichikos sveikata 2030“, Lietuvos moterų lobistinė organizacija, Humanistų bendruomenė VŠĮ „Laimingas žmogus“, Asociacija „In Corpore“, VŠĮ „Stebėk teises“, VŠĮ „Įvairovės ir edukacijos namai“.

Stambulo konvencijos ratifikavimą palaikiusios organizacijos:

Lietuvos žmogaus teisių centras, Klaipėdos socialinės ir psichologinės pagalbos centras, Žmogaus teisių stebėjimo institutas, Lietuvos moterų lobistinė organizacija, vienijanti 44 organizacijas, Lietuvos moterų teisių įtvirtinimo asociacija, vienijanti 16 specializuotos kompleksinės pagalbos centrų, Lygių galimybių plėtros centras.

LGBT ir gender ideologiją palaikančios politinės partijos Lietuvoje:

Pasaulinės tendencijos, rodančios, jog socialdemokratų ir liberalų ideologijose LGBT tema užima svarbią vietą, atsispindi ir Lietuvoje. Čia tiesioginį palaikymą LGTB idėjoms savo programose reiškia LSDP, Laisvės partija ir Lietuvos Respublikos liberalų sąjūdis (LRLS).

Tačiau reikia vertinti ne tik partijų programas, bet ir balsavimus. Didžioji ir vis auganti dalis TS-LKD narių palaikė šiuos projektus:

- Civilinės sąjungos įstatymo (savo turiniu tai pervadintas Partnerystės įstatymas) Seime pateikimą (33 už, tik 12 prieš, 3 susilaikė; 2021-03-21). Panašiai balsuota ir per kitus su vienos lyties asmenų partnerystės klausimu susijusius balsavimus.
- Apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo projekte pasisakė už ideologinę „smurto lyties pagrindu“ sąvoką (palaikė 14, 11 susilaikė, nepalaikė tik 9; 2022-01-20).

Šiuo metu pagrindinėje (didžiausioje) Lietuvą valdančios koalicijos partijoje – TS-LKD – esantys pavieniai LGBT ideologijai oponuojantys balsai yra vis labiau užgožiami ir nebeturi jokių galimybių pakreipti visos partijos balsavimo, ką dar galėjo padaryti, pavyzdžiui, 2012-2016 metų kadencijoje. Smulkios mažumos TS-LKD atstovų balsavimas už prigimtinių šeimą ir prieš LGBT reikalavimus neturi lemiamos reikšmės tokių balsavimų rezultatams, tačiau atlieka priešingą funkciją – kuria rinkėjams iliuziją, jog parlamente vis dar egzistuoja prigimtinių šeimos sampratą ginanti ar bent lygiomis jėgomis šiuo klausimu viduje kovojanti partija. Valdančiojoje koalicijoje tokių partijų nėra.

2.2. LGBT ir gender ideologijos tikslai ir jų siekimo būdai

2.2.1. Tikrieji tikslai

Vakarų visuomenė, suteikusi gėjams jų reikalaujamas teises, tai darė visur ta pačia universalia seka: visuomenės nuomonės keitimas („Overtono langas“), dekriminalizacija, pavertimas norma, partnerystė, santuoka ir įvaikinimas, kai kur visa tai palydint pozityvios diskriminacijos formomis (kvotos, negalėjimas atleisti iš darbo). Šį kelią nuėjusios visuomenės žengia toliau: Olandijoje legaliai veikia pedofilijos legalizavimo reikalaujanti partija, Vokietijoje jau nuo 1969 m. dekriminalizuota zoofilija. Lietuvoje nesunku suvokti planuojant tą patį scenarijų.

Tikrieji homoseksualų ir kitų seksualinių mažumų gynėjai visas homoseksualams suteikiamas teises mato tik kaip tarpines stoteles kelyje link absoliučios seksualumo emancipacijos ir šeimos – nesvarbu, tradicinės ar dirbtinai performuotos – panaikinimo. Tai reiškia, kad homoseksualams

visur turi būti suteiktos visos teisės, kurias jie sugeba sugalvoti, o po to, „visuomenėms pribrežtant pokyčiams“ tas pats turi būti padaryta su kitomis, sutrikusio seksualinio tapatumo ir orientacijos mažumomis – transseksualiais, belyčiais, zoofilais, nekrofilais, agalmatofilais, incesto šalininkais, o galiausiai ir pedofilais. Tai daug platesnio žmonijos suvienodinimo išryškinant realius skirtumus ir paskelbiant juos bereikšmiai dalis.

Parengta pagal:

- <https://alkas.lt/2013/05/17/v-sinica-p-stonis-kaip-viskas-tampa-norma/>

2.2.2. Tos pačios lyties asmenų partnerystė ir santuoka

Lietuvoje santuoka tarp vyro ir moters yra iki šiol globojama Konstitucijos, tad homoseksualios poros negali pretenduoti į santuoką ir į visas jos privilegijas. Tačiau Konstitucija tiesiogiai nekalba apie šeimos sampratą ir Konstitucinis Teismas, pasinaudodamas šia spraga, jau yra išaiškinęs, jog Partnerystės įteisinimas Lietuvos Respublikos Konstitucijai neprieštarautų (nors – tai labai svarbu – nėra ir jokios pareigos įteisinti naująją šeimos sampratą). Dar daugiau, priėmus rengiamą Partnerystės įstatymą, pagal Europos teisingumo teismo išaiškinimą, toks darinys būtų laikomas šeima.

Vakarų šalių praktika rodo, jog po to, kai įteisinama civilinė partnerystė, seka jos ir santuokos skirtumų teisėje identifikavimas ir naikinimas, kampanijos žiniasklaidoje, bylinėjimasis dėl egzistuojančios diskriminacijos. Net jeigu panaikinami visi skirtumai – nuo mokesčių iki galimybės įsivaikinti, – išlieka argumentas, kad civilinė partnerystė tos pačios lyties asmenų sąjungai suteikia mažiau „orumo“ ir „garbės“, ir tai galima pataisyti tik „visiška santuokų lygybe“. Vidutiniškai nuo civilinės partnerystės įteisinimo iki santuokos sampratos pakeitimo valstybėse praeidavo 8,6 metai.

Lietuvos notarų rūmų užsakymu bendrovės „Vilmorus“ 2021 metais atlikta gyventojų apklausa parodė, kad galimybei registruoti tos pačios lyties asmenų partnerystę nepritarė 67 proc., pritarė 14 proc. apklaustųjų. Tos pačios lyties asmenų santuokai nepritarė 77 proc., pritarė 9 proc. apklaustųjų Lietuvos gyventojų.

LR Prezidentūros užsakyta ir bendrovės „Vilmorus“ 2021 metų balandžio mėn. atlikta gyventojų apklausa rodo, jog dauguma gyventojų pasisako prieš partnerystę: 70,3 proc. apklaustųjų kategoriškai nepritaria ir greičiau nepritaria, kad Seimas priimtų tos pačios lyties civilines teises išplečiantį Partnerystės įstatymą. Įstatymui pritaria arba „greičiau pritaria“ tik 19,5 proc. apklausos dalyvių, o 10,2 proc. neturi nuomonės.

Parengta pagal:

- <https://laisvavisuomene.lt/robert-clarke-ar-civilines-partnerystes-institutas-prisideda-prie-santuokos-sampratos-pakeitimo/>
- <https://www.laikmetis.lt/ar-dar-turesime-religine-laisve/>

2.2.3. Susitarimas dėl bendro gyvenimo

leškant būdų kaip suteikti teises garantijas kartu gyvenantiems vienos lyties asmenims, bet išvengti jų prilyginimo šeimai per partnerystės įteisinimą, Lietuvoje buvo parengti keli alternatyvūs įstatymų projektai, Asmens teisės į artimą ryšį pripažinimas ir Civilinio kodekso pataisos, kurios numato atskirą sutarties rūšį – susitarimą dėl bendro gyvenimo (toliau – Susitarimas). Šis projektas atlieptų poreikį apsaugoti ne tik homoseksualių ar nesusituokusių heteroseksualių porų, bet ir kitų bendrai gyvenančių asmenų teises ir interesus. Kodėl suteikdami teisinius įrankius tvarkyti bendro gyvenimo klausimus, turėtume apsiriboti romantiniais santykiais? Yra žmonių, kurie kartu gyvena dėl kitų priežasčių: keli draugai, suaugę (ypač senatvėje) sesės ir broliai ir kt.

Susitarimo projektas nesigilina į kartu gyvenančių asmenų privataus santykio pobūdį, bet siekia spręsti jiems iškylančias praktines problemas: finansinius, paveldėjimo santykius, turto dalybų skiriantis klausimus, teisę gauti informaciją ir rūpintis vienas kitu ligos atveju ir t.t.

Skirtingai nei partnerystė ar santuoka, Susitarimas dėl bendro gyvenimo šeimos santykių nekurtų (jis papildo ne Civilinio kodekso Šeimos knygą, bet jungtinės veiklos institutą). Kitaip tariant, bendrai gyvenančių asmenų, kurie nenori arba negali kurti šeimos, Susitarimas neprilygintų santuokinei vyro ir moters šeimai. Todėl homoseksualių porų ar kitoks nesantuokinis bendras gyvenimas nebūtų valstybės skatinamas, stiprinamas ar lygiavertiškai santuokai pateikiamas mokinių rengimo šeimai programoje.

Šie projektai buvo atmesti Seimo Teisės ir Teisėtvarkos komiteto balsavime 2022-09-29. Didžioji dalis balsų, atmetusių alternatyvius projektus ir palaikiusių Civilinės sąjungos (vienos lyties partnerystės) projektą, buvo iš TS-LKD partijos. Išsamiau apie balsavimą: <https://susivienijimas.lt/straipsniai/vytautas-sinica-vienalytes-seimas-iteisinti-gali-tik-konservatoriai/>

2.2.4. Krikščioniškas požiūris į susitarimą dėl bendro gyvenimo

Tačiau krikščionio požiūriu „susitarimas dėl bendro gyvenimo“ – tai faktiškai yra palengvinimas gyventi nuodėmėje. Netiesioginis, subtilus, užmaskuotas pritarimas nuodėmei, nusiplaunant rankas, kaip Pilotui – „ką jūs darote už uždarytų durų, mūsų nedomina“.

„**Mylėk nusidėjėlį, nekęsk nuodėmės**“. Krikščionys Dievo Žodžio kviečiami nedaryti sunkių nuodėmių, tame tarpe ir bet kokios seksualinės praktikos už Bažnytinės santuokos ribų. Tikintieji kviečiami savo veiksmais neskatinėti daryti nuodėmių kitus, kitaip sakant „nepapiktinti“. Nuodėmė turi būti netoleruojama ir ji neturėtų būti pateisinama ar nuvertinama. Krikščionys myli nusidėjėlius ištikimai jiems liudydami apie atleidimą, kurį teikia Jėzus Kristus. „Tikras meilės kupinas elgesys pasižymi kito gerbimu ir maloniu elgesiu net ir tada, kai jis žino, kad tu nepritari jo gyvenimo būdai ar pasirinkimams. Jeigu mes leidžiame žmogui pasilikti įstrigusiam nuodėmėje, mes jo nemylime. Jei pasakysime žmogui, jog jis yra nuodėmėje, tai nereiškia, kad mes jo nekenčiame. Priešingai, mes mylime nusidėjėlį, kalbėdami tiesą meilėje. Mes nekenčiame nuodėmės atsisakydami ją girti, ignoruoti arba pateisinti.“

Todėl tikras krikščionis niekada neturėtų pritarti net tokiems sprendimams kaip „susitarimas dėl bendro gyvenimo“. Homoseksualių santykių praktikavimas yra nepateisinamas jokiais aplinkybėmis.

Parengta pagal:

- Got Questions Ministries: <https://www.gotquestions.org/>

2.2.5. Kodėl vienos lyties asmenų siekis sudaryti santuoką savaime nereiškia, kad jie turi tokią teisę?

Aptariant vienalyčių „santuokų“ temą, ignoruojamas skirtumas tarp interesų ir teisių. Tai, kad žmogus turi jam svarbų interesą, nereiškia, kad tas interesas suteikia arba sukuria žmogaus teisę. Nepagydoma liga sergantis žmogus gali turėti didelį interesą gauti donoro organą, tačiau šis jo interesas dėl to netampa teise, kurią turi užtikrinti valstybė ar kiti piliečiai.

Lygiai taip pat du vyrai gali turėti labai didelį interesą sudaryti santuoką ir gyventi kaip šeima, bet tai savaime nereiškia, kad jie turi tokią teisę. Šiandien dažnai tenka girdėti, kad atsisakymas įteisinti tos pačios lyties asmenų santuokas ar partnerystes pažeidžia tokių asmenų teises. Tačiau ir Konstitucinis Teismas 2019 m. nutarime nurodė, kad valstybė tokios pareigos neturi.

Konstitucijos 18 straipsnis nurodo, kad žmogaus teisės ir laisvės yra prigimtinės, t. y. kyla ne iš valdžios valios, bet iš žmogaus prigimčiai būdingų savybių. Tik prigimtis lemia, kad vaikui reikalingas tėtis ir mama. Todėl žmonių troškimai savavališkai negali būti laikomi „prigimtinėmis žmogaus teisėmis“, sukuriančiomis valstybei ir kitiems visuomenės nariams pareigą šiuos interesus paversti privalomomis visuomenei teisės normomis.

Tiek Visuotinė žmogaus teisių deklaracija, tiek Europos žmogaus teisių pagrindinių laisvių apsaugos konvencija, tiek Pilietinių ir politinių teisių paktas ir visi kiti pagrindiniai pasauliniai žmogaus teisių dokumentai turi aiškią nuostatą: šeimos kūrimo (t. y. santuokos) teisė yra taikoma tik vyro ir moters susitarimui. Visos kitos bendro gyvenimo sąjungos (tos pačios lyties asmenų ar daugiau nei dviejų asmenų) yra privatus kiekvieno pasirinkimas. Toks pasirinkimas šiuolaikinėje valstybėje nėra draudžiamas, tačiau neturi pagrindo būti laikomas prigimtinė teise ir neprivalo įgyti valstybės apsaugą.

Parengta pagal:

- <https://laisvavisuomene.lt/dr-vygantas-malinauskas-arteja-busena-kai-nebebus-to-kas-mus-vienytu/>

2.2.6. Įsivaikinimas

Įteisinus partnerystę, kuri yra šeimos santykių forma, partneriams anksčiau ar vėliau būtų suteikiamos teisės į įsivaikinimą. Kai valstybė šeima pavadina tos pačios lyties sąjungas, kurios visos be išimčių iš prigimties, o ne atskirais atvejais negali susilaukti vaikų, valstybė nebelaiko abiejų biologinių tėvų ir jų vaikų šeimos siekiamybe, kurią skatina ir stiprina savo šeimos politika. Atsitinka taip, kad vaikai dėl suaugusių norų netenka teisės į jiems palankiausią, saugiausią ir natūraliai daugiausiai meilės suteikiančią aplinką. Tačiau valstybė neskatina ir pati nekuria tokių situacijų, priešingai, efektyviai arba ne mėgina su tuo kovoti.

Tuo tarpu vienos lyties partneriams suteikus teisę įsivaikinti yra pažeidžiamos vaiko teisės, nes vaikas netenka prigimtinės teisės augti su tėčiu ir mama. JTO Vaiko teisių konvencijos preambulėje sakoma, kad vaikas visapusiškai ir harmoningai vystytis gali tik augdamas šeimoje, jausdamas laimę, meilę ir supratimą, o tai numato tiek biologinio tėčio, tiek biologinės mamos buvimą. Tėčio ir mamos

buvimas yra sudėtinė konvencijos 8 straipsnyje numatytos vaiko teisės į identitetą ir jo išlaikymą dalis. Teisės įsivaikinti vienos lyties partneriams suteikimas prieštarauja vaiko teisių interesų principui, įtvirtintam tiek Vaiko teisių konvencijoje, tiek Vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatyme ir kituose teisės aktuose.

Galimybė „įsigyti“ vaiką porai, kuri iš prigimties negali jo turėti, reikštų vaiko pavertimą „teisių objektu“, skirtu tenkinti suaugusiųjų pageidavimus. Tai nesuderinama su vaikų žmogišku orumu.

2.2.7. Lytinis švietimas ar lytiškumo ugdymas

Tiek Vakarų šalyse, tiek ir Lietuvoje LGBT reikalavimus palaikančios organizacijos ir asmenys aktyviai pasisako už vaikų, paauglių lytinį švietimą bei teisę į taip vadinamą reprodukcinę sveikatą. Lietuvoje įprasta sąvokas lytinis švietimas ir lytiškumo ugdymas vartoti kaip sinonimus. Tai klaida, nes jų turinys yra radikaliai skirtingas – nesuderinami ir jų tikslai, ir grindžianti pasaulėžiūra.

Lytiškumo ugdymas akcentuoja valingą meilę ir ilgalaikius ryšius tarp partnerių, pagarbą santykiuose atsirandančiai naujai gyvybei. Tad juo remiantis paaugliai skatinami susilaikyti nuo ankstyvų lytinių santykių iki bus pasiekta asmens branda, kada jaunas žmogus pajėgs įsipareigoti ilgalaikiams santykiams. Paaugliams kalbant apie kontracepciją, pateikiami ne tik jos privalumai, bet ir minusai – poveikio ribotumas, kylančios rizikas ir šalutiniai poveikiai.

Lytiniu keliu plintančių ligų ir kitų neigiamų rizikingo lytinio elgesio pasekmių rekomenduojama išvengti susilaikant nuo pernelyg ankstyvų lytinių santykių. Susilaikymo principas remiasi tradicinėje lietuvių kultūroje išreikštu požiūriu į lytiškumą, neatsiejamą nuo doros matmens, jį palaiko ir absoliuti dauguma tėvų (2019 m. „Vilmorus“ bendrovės atlikta visuomenės nuomonės apklausa, užsakyta Nacionalinės šeimų ir tėvų asociacijos). Būtent tėvams Konstitucija numato išimtinę teisę parinkti vaikams mokymą doroviniais klausimais.

Tuo tarpu terminas lytinis švietimas naudojamas, kai kalbama apie saugaus sekso principą, t. y. lytiniai santykiai atsiejami nuo meilės ir reprodukcijos, pasitelkiant kontracepciją, kaip apsaugą nuo lytiškai plintančių ligų ir nėštumo. Tokioje perspektyvoje seksas laikomas saugiu, kai nesukelia nėštumo ar lytiškai plintančių ligų, o psichologiniai, socialiniai ir dvasiniai padariniai ignoruojami kaip tariamai neegzistuojantys ar nereikšmingi. Nesuveikus kontracepcijai, rizikingo lytinio elgesio pasekmes siūloma eliminuoti aborto pagalba. Abortas pateikiamas kaip sveikatos apsaugos priemonė, neakcentuojant, kad aborto metu nužudomas žmogus (turintis unikalią DNR, plakančią širdį, besivystančius organus ir svarbiausia – sielą) neatskleidžiant, kad po šio žiauraus pasirinkimo įgyvendinimo vaiku atsikračiusi moteris visą gyvenimą jaučia psichologinius ir dvasinius padarinius.

Šio požiūrio šalininkai visada siekia supažindinti moksleivius su lytinių orientacijų ir lyties tapatybių įvairove bei moraline prasme ją normalizuoti. Šis požiūris atsirado tik kaip XX a. septintojo dešimtmečio seksualinės revoliucijos ir modernios kontracepcijos pasekmė.

Pastaruoju metu lytinio švietimo apologetai vis dažniau jį vadina lytiškumo ugdymu, tuo padidindami sąvokų painiavą. Norint suprasti, su kuria lytiškumo paradigma susidūrė įvairių neformalių kursų ar seminarų forma, rekomenduojama įsigilinti į mokymo tikslus ir turinį.

Parengta pagal:

- <https://www.lrt.lt/naujienos/pozicija/679/1433196/asta-katute-rengti-seimai-ne-seksualizuoti-atsakymas-juratei-juskaitei>
- <https://www.delfi.lt/news/ringas/lit/vytautas-sinica-ko-norime-mokyti-vaikus-apie-lytiskuma.d?id=80012681>
- Vytautas Sinica, „Visuomenės požiūris į mokymą apie lytiškumą“, *SOTER*, 2022, 80, p. 31-50. Prieiga per internetą: <https://ejournals.vdu.lt/index.php/SJRS/article/view/3025/1969>

2.2.8. Stambulo konvencija

Vadinamoji Stambulo konvencija skelbia siekį kovoti su smurtu prieš moteris, tačiau pasiūlo labai nedaug priemonių, kurių nebūtų Lietuvos teisės aktuose. Pagrindinės jos naujovės susijusios ne su kova su smurtu prieš moteris artimoje aplinkoje, o su visuomenės vertybiniu perauklėjimu „genderizmo“ ideologijos pagrindais. Visa konvencija remiasi prielaida, kad smurtas vyksta dėl lyties, tai yra, kad vyras smurtauja prieš moterį, nes ji yra moteris. Tikrosios smurto priežastys kaip šeiminiai konfliktai, alkoholizmas, depresija, žiaurus partnerio charakteris, nemokėjimas konstruktyviai spręsti šeimos konfliktų, vaikų auklėjimo problemos, nedarbas bei skurdas, ar tai, kad smurtauja stipresnis prieš silpnesnį, yra atmetamos. Smurto problema konvencijoje suprantama ne moksliskai, o ideologiškai.

Taip pat Stambulo konvencija ydinga tuo, jog siekia įtvirtinti ne biologija, bet asmens pasirinkimu grįstą lyties (gender) sąvoką. Konvenciją ratifikavusios šalys įsipareigoja kovoti su stereotipiniais lyčių vaidmenimis, išgyvendinti juos iš švietimo sistemos, tačiau šios sąvokos turinys taip pat visiškai neapibrėžtas ir, vertinant konvencijos visumą, puikiai tinka kovai su tradiciniu požiūriu, jog žmogaus lytis įgimta, o ne pasirenkama.

Kadangi lyties samprata nėra teisiškai apibrėžta Lietuvoje, nuostata dėl smurto lyties pagrindu artimoje aplinkoje, t. y. šeimoje, esant norui, gali būti susieta ir su lyties tapatybe. Antai Australijoje iš šeimos buvo paimta nepilnametė, kurios tėvai atsisakė pripažinti jos norimą lytį, priešingą biologinei. Teisėjas savo sprendimą motyvavo tuo, jog tėvų elgesys, neleidžiantis mergaitei tapti berniuku, prilygsta vaiko prievartai, susijusiai su jo jausmais ir lyties tapatybės išraiška. Po psichologiniu smurtu artimoje aplinkoje, lyties tapatybės atveju, gali patekti ir bandymai įtikinti paauglį nesizavėti homoseksualiais ar biseksualiais santykiais.

Nepavykus konvencijos ratifikuoti Seime, bandoma jos nuostatas įgyvendinti per kitus teisės aktus, pavyzdžiui, per Apsaugos nuo smurto orderį, kuriame siekta įrašyti ideologinę „smurtas lyties pagrindu“ sąvoką.

Pagal bendrovės „Vilmorus“ 2021 metų balandžio mėn. atliktą gyventojų apklausą, didesnė dalis visuomenės pasisako prieš Stambulo konvencijos ratifikavimą: 48,8 proc. respondentų teigia tam nepritarantys arba greičiau nepritarantys, pritaria ir greičiau pritaria 22,1 proc. apklaustųjų, o 29,2 proc. neturi nuomonės šiuo klausimu.

Parengta pagal:

- <https://www.regionunaujienos.lt/vytautas-sinica-butina-atmesti-stambulo-konvencija/>
- <http://www.propatria.lt/2022/01/ramunas-ausrotas-stambulo-konvencija.html>

2.2.9. Strategijos, kuriomis siekiama homoseksualų pripažinimo

Visuomenės požiūris nesikeičia savaime, nors pokyčių šalininkai nuolatos apsimeta tarsi vyktų savaiminė kaita, o jie tik siūlo reaguoti į pasikeitusią situaciją. Žmonių požiūris į šeimą nesikeitė tūkstančius metų ir išliko iš esmės toks pats iki pat XX amžiaus pabaigos. Tik XXI a. pradžioje keliose Vakarų šalyse tapo populiarus, o nebe marginalus požiūris, kad šeima galima ne vien tarp vyro ir moters. Toks unikalus ir vienintelis žmonijos istorijoje pokytis (senovės Graikijoje toleruotas homoseksualumas, tačiau niekada nebuvo net svarstomas vienalytės šeimos egzistavimas) neįvyko savaime. Jis ilgai ir kryptingai formuojamas, pasitelkiant įvairius psichologinius ir viešosios nuomonės formavimo metodus, o šiandieninė Lietuva kaip tik yra patekusi į tokios ilgalaikės informacinės kampanijos verpetą, kuriame vyksta kova dėl sąmonių arba homoseksualumo „normalizacijos“ procesas.

1989 metais Marshall Kirk ir Hunter Madsen – pora homoseksualių Harvardo absolventų – parašė knygą „After the Ball“. Joje pristatomos strategijos, kuriomis siekiama homoseksualų pripažinimo Amerikoje.

Pirmoji – blokavimo strategija – yra nukreipta į tuos, kurie homoseksualumą vertina atvirai neigiamai. Jostikslasyra neutralizuoti tvirtumo teikiantį ir natūraliai (autorių žodis!) heteroseksualiems asmenims kylantį išankstinį negatyvų nusistatymą homoseksualių santykių atžvilgiu. Negatyvų jausmą homoseksualų atžvilgiu turi apsunkinti ir pakeisti gėdos bei kaltės dėl savo pažiūrų jausmas. Kitaip sakant, bet kokiai kritikai prikabinama neapykantos kalbos etiketė, jeigu tu ne su mumis, tu prieš mus.

Antroji – nujautrinimo strategija – yra nukreipta į plačiąją žmonių masę. Jos esmė – pastovus visuomenės bombardavimas masinėmis informacijos kampanijomis, straipsniais, laidomis, reklama, kuriose homoseksualumas subtiliai vaizduojamas kaip teigiamas reiškiny, slopinti visuomenės neigiamas emocijas, pratinant žmones negatyviai nebereaguoti į tokio pobūdžio informaciją.

Trečioji – atvertimo ir mobilizacijos strategija – skirta suformuoti ir palenkti neapsisprendusių, kaip vertinti homoseksualių santykius, žmonių jausmus. Anot knygos autorių, trečioji strategija turi visiškai užtikrinti, kad kuo daugiau paprastų visuomenės žmonių homoseksualus tiesiog pamėgtų.

Parengta pagal:

- <https://alkas.lt/2013/05/17/v-sinica-p-stonis-kaip-viskas-tampa-norma/>
- <https://alkas.lt/2013/07/27/a-simanonyte-homoseksualizacijos-schema-ka-turetume-zinoti/>

2.2.10. Normalizacija

„Normalizacija“ vyksta pasitelkus žiniasklaidos priemones, siekiant, kad įtaiga būtų priimtina visuomenės daugumai. Pagrindinė tokios ilgalaikės informacinės kampanijos taktika – paveikti ne argumentais, bet emocijomis. Žiniasklaidoje, naudojantis „žodžio laisvės“ lozungais pateikiamos jaunų žmonių seksualinės orientacijos ar lytinės tapatybės atskleidimo istorijos. Įvairių filmų ir serialų personažai vis dažniau demonstruojami esantys neheteroseksualios orientacijos ir gyvenantys

„kitokį“ gyvenimo būdą. Šiuo pagrindu tarp homoseksualių ir heteroseksualių personažų kylantys konfliktai vis dažniau vaizduojami kaip kova už žmogaus teises, prieš „tamsybinius“ stereotipus ir stigmatizavimą.

Taip pamažu atidaromas homoseksualizacijos „Overtono langas“. 2006 m. Džoša Trevinjas pristatė 6 kokios nors idėjos priėmimo žingsnius: neįsivaizduojama → radikalų → priimtina → protinga → įprasta → norma.

„Normalizacijos“ tikslas nėra vien tik visuomenės „tolerancijos“ ugdymas, įgyvendinant desensibilizacijos strategiją. Šiomis masinėmis ir ilgalaikėmis kampanijomis kuriamos ir įtvirtinamos naujos tapatybės.

Parengta pagal:

- <https://alkas.lt/2013/05/17/v-sinica-p-stonis-kaip-viskas-tampa-norma/>

2.2.11. Naujosios visuomenės vizija

Ne mažiau keistas su „normalumo“ sąvoka susijęs aspektas yra pačių homoseksualų teisių šalininkų požiūris į tai, kas yra normalu. Ne iš vieno jų galima išgirsti, jog transseksualai, zoofilai, pedofilai ir kitos seksualinės mažumos yra psichikos sutrikimo aukos, o štai jie tokie nėra. Neaišku, kokia teise homoseksualai peršoko „normalumo“ kartelę ir patys pradėjo ją brėžti. Koks principinis skirtumas leidžia pretenduoti į normalumą vienai gyvybės tęsti negalinčiai grupei ir atimti šią teisę kitiems?

Tiesa, gamtoje pasitaiko homoseksualių santykių ir tai pasitelkiama kaip stiprus argumentas. Nežinia, ar gyvūnai palaikytų nuolatinius homoseksualius santykius ir jais pagrįstas poras tarp rūšių, kurios praleidžia su vienu partneriu visą gyvenimą, bet tai nėra svarbu kaip ir bet kuri analogija su gyvūnais, nes pats bandymas perkelti akultūrinę gamtos tikrovę į žmonių pasaulį, norint tuo grįsti žmogaus prigimtį yra klaidinga ir kitus klaidinanti schema. Žmogus yra vienintelis padaras seksualiniame gyvenime derinantis biologinio išlikimo ir kultūrinių normų dimensijas ir šia prasme negali turėti jokių analogų ir turi būti vertinamas unikalai. Be to šis juokingas argumentas – tai žmogaus sugyvulinimas.

Visgi ilgalaikėje politinių veiksmų programoje numatyta normalizuoti visus iškreiptus santykius, nes panaikinus moralumo kriterijų (t. y. nebeteigiant, kad homoseksualūs santykiai yra nuodėmė, kaip teigta nuo Sodomos ir Gomoros iki XX a. antros pusės) ir ignoruojant homoseksualų nevaisingumo klausimą, belieka ignoruoti ir kitų seksualumo formų moralumo ir bergždžio biologinio likimo klausimus. Iš tiesų, toks ir yra tikslas. Visi anksčiau ar vėliau turės tapti normalūs absoliučios lygybės visuomenėje.

Parengta pagal:

- <https://alkas.lt/2013/05/17/v-sinica-p-stonis-kaip-viskas-tampa-norma/>

2.3. LGBT ir gender ideologijos keliamą grėsmę visuomenei

2.3.1. Siekis biologinę lyties sampratą pakeisti į grįstą asmens pasirinkimu

Sukuriant galimybę pasirinkti norimą socialinę lytį (gender), siekiama paneigti biologinę lytį. Tačiau tokia lyties tapatybės politika susijusi su įvairiais etiniais, moraliniais bei socialiniais aspektais, kadangi kiekviena pripažinta teisė sukuria pareigą likusiai visuomenės daliai. Vakarų šalių žiniasklaida mirga pranešimais apie kilusias problemas. Mokymo įstaigų darbuotojai, nesutinkantys asmenį vadinti priešingu įvardžiu nei jo biologinė lytis, rizikuoja netekti darbo. Dėl mergaičių / moterų dušinių, tualetų ir persirengimo kambarių, moterų krizių centrų, kuriuose gavo teisę lankytis priešingai lyčiai save priskiriantys vaikinai / vyrai, pasižymintys pilnos komplektacijos vyriškos lyties organais. Apie nusikaltimus įvykdžiusius vyrus, kurie pasiskelbė moterimis ir patekė į joms skirtus kalėjimus išprievartavo kalines. Moterų sportą griaunančius fiziškai daug pajėgesnius vyrus, save identifikuojančius moterimis – Rachel Mckinnon, Lia Tomas.

2.3.2. Siekis pakeisti prigimtinės šeimos sampratą

Šeima Konstitucijos 38 straipsnyje yra vadinama valstybės pagrindu, nes ji reikšmingai prisideda prie visuomenės bendrojo gėrio: 1) dėl vaikų (valstybės piliečių) gimdymo, auginimo ir auklėjimo; 2) dėl tvaresnių už bet kurio kito darinio šeimos santykių, paremtų kraujo/giminystės ryšiais ir bendrais vaikais, kurie natūraliai užtikrina savitarpio rūpestį, pagalbą pažeidžiamose būklėse (kūdikystė, liga, senatvė), pirminius ekonominius mainus ir kt. Šias visuomenei svarbias šeimos savybes lemia vyro ir moters lyčių skirtingumas, potencialiai leidžiantis pratęsti gyvybę. Lyčių skirtingumas yra visų Konstitucijos 38 straipsnyje paminėtų šeimos pagrindų (santuoka, tėvystė, motinystė ir vaikystė) egzistavimo priežastis. Konstitucinė šeimos samprata išreiškia valstybės siekį puoselėti šeimą, kuri yra palankiausia gimti ir augti vaikams – kartu su savo tėčiu ir mama.

Tos pačios lyties partnerystė ne šiaip suteiktų šeimos teises platesniam ratui žmonių, bet atsisakytų esminės šeimos kūrimo taisyklės – lyčių skirtingumo principo. Šio principo atsisakymas reikštų ir svarbiausio šeimos siekio – užtikrinti geriausią aplinką vaikams gimti ir augti – atsisakymą. Tai iš esmės pakeistų teisinę šeimos sampratą. Ji būtų galutiniai susieta tik su emociniais, seksualiniais ir kitokiais suaugusiųjų ryšiais.

Kaip argumentas dėl vienos lyties asmenų šeimų pripažinimo pasitelkiamas nevaisingos vyro ir moters poros pavyzdys. Reikia pabrėžti, jog nevaisingos poros yra išimtiniai ligos atvejai (ligą pripažįsta ir siekia pagalbos) ir kaip ligos atvejai tai tėra išimtis iš bendros taisyklės, jog šeima egzistuoja gyvybei kurti ir tęsti, o ne visiškai naujas šeimos sampratą pakeičiantis apibrėžimas. Kol šeima suprantama, kaip sudaroma tarp vyro ir moters, nevaisingų išimčių egzistavimas nekeičia taisyklės ir pamatinio lūkesčio, jog šeimos – kaip jos suprantamos – gali susilaukti vaikų. Jeigu šeima suprantama kaip apimanti ir vienalytes (ar dar kokias) poras, nevaisingumas tampa nebe išimtimi, o apibrėžimo dalimi, t. y. iš šeimų nebėra tikimasi, kad jos gali susilaukti vaikų. Homoseksualų partnerystė ar santuoka visiškai apverčia šeimos prasmę, nes iš anksto ir akivaizdžiai išnyksta prielaida, jog iš jos kils gyvybė.

Parengta pagal:

- <https://alkas.lt/2013/05/17/v-sinica-p-stonis-kaip-viskas-tampa-norma/>
- <https://www.delfi.lt/news/ringas/politics/kristina-zamaryte-sakaviciene-kokia-kaina-uz-partneryste-moketu-vaikai.d?id=86710557>

2.3.3. Prideda prie demografinę krizę išgyvenančios Vakarų visuomenės populiacijos mažėjimo

Visoje Europos Sąjungoje gimstamumas mažėja. Ne išimtis ir Lietuva. 2021 m. gimstamumas Lietuvoje buvo mažiausias per 60 metų, moterys yra linkusios pastojimą atidėti (anksčiau vidutinis pirmo gimdymo amžius būdavo 22-24 m., vėliau jis pasislinko 25-27 m. link, o šiuo metu vidutinis gimdyvių amžius – apie 30 m.), dalis porų renkasi etinę bevaikystę. Jau dabar susiduriama su darbuotojų trūkumu, ateityje laukia didelės socialinės sistemos problemos, kurias bandoma užkamšyti imigracija iš trečiųjų šalių. Šalie sveikatos apsaugos vadovas „džiaugiasi“ gimstamumo mažėjimu. Demografinės krizės akivaizdoje visiškai neatsakinga ir neprotinga vykdyti homoseksualizacijos bei reprodukcinę sveikata įvardijamos abortų politikos, nukreiptos prieš vaikų pradėjimą ir gimdymą, plėtrą.

Jei remiamasi idėja, kad valstybės pareiga yra rūpintis visuotine gerove, tai politika absoliučią pirmenybę turėtų skirti sąlygų, kuriomis moterys ir vyrai norėtų bei galėtų turėti vaikų, kūrimui. O iniciatyvas, kurios nukreiptos prieš prigimtines šeimos kūrimą ir / ar skatinančios neturėti vaikų, turėtų būti laikomos grėsme nacionaliniam saugumui, nes tiesiogiai prieštaraujančios pamatiniam nacionaliniam interesui – pirmiausiai biologiniam lietuvių tautos Lietuvos valstybėje išlikimui.

2.3.4. Grėsmė prigimtinėi šeimai – grėsmė nacionaliniam saugumui

Nacionalinio saugumo negalima suprasti siaurai, tik kaip fizinės nepriklausomybės (teritorinio vientisumo) išlaikymo. Todėl yra būtina saugoti tas vertybes, kurios daro Lietuvą tvarią ir atsparią tiek vidaus, tiek išorės grėsmėms. Viena iš tokių vertybių yra prigimtinė šeima, kurią Konstitucija įvardija visuomenės ir valstybės pagrindu.

Tenka pasakyti labai aiškiai, jog grėsmė prigimtinėi šeimai yra grėsmė nacionaliniam saugumui.

Prigimtinė (dažnai net teisės aktuose iš įpratimo vadinama „tradicine“) šeima yra viena iš lietuvių tautos puoselėjamų vertybių, taigi, šiuo aspektu ji – nacionalinio saugumo objektas. Todėl Nacionalinio saugumo pagrindų įstatyme, tarp svarbiausių nacionalinį saugumą užtikrinančių Lietuvos vidaus politikos nuostatų yra įrašytos ir nuostatos, susijusios su šeimos, kaip visuomenės ir valstybės, tautos pagrindo, saugojimu ir stiprinimu.

Nacionalinio Saugumo Pagrindų Įstatymo ketvirtame skyriuje nurodoma, kad tarp svarbiausių nacionalinį saugumą užtikrinančių Lietuvos vidaus politikos nuostatų socialinės politikos srityje: „Valstybė turi ypač rūpintis šeimos, kaip pagrindinės ir atsakingos visuomenės institucijos, padėtimi“, o tautinės politikos srityje: „Valstybė privalo užtikrinti lietuvių tautos ilgalaikių gyvybinių interesų apsaugą <...> puoselėdama tradicinę šeimą.“

Nacionalinio saugumo strategijoje yra konstatuojama, jog Nacionalinio saugumo interesai yra grindžiami Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintomis vertybėmis. Šios vertybės kartu su nacionalinio saugumo interesais lemia svarbiausius užsienio, gynybos ir vidaus politikos tikslus (8 p.). Šeima yra viena iš svarbiausių konstitucinių vertybių, kurios išskirtinis statusas pabrėžiamas LR Konstitucijoje.

Visa tai reiškia, kad šių nuostatų neatitinka ir nacionaliniam saugumui kenkia bet kokie valstybės institucijų ir jų pareigūnų veiksmai, kurie tiesiogiai ar netiesiogiai silpnina šeimą, kaip visuomenės ir valstybės pagrindą.

Pažymėtina, kad tokie veiksmai pasireiškia tiek bandymais kaip šeimą įteisinti tas bendro gyvenimo formas, kurios neatitinka Konstitucijoje įtvirtintos šeimos sampratos ir jos kūrimo būdo (Partnerystės, Civilinės sąjungos įstatymai), tiek tokios teisinės iniciatyvos, kuriomis faktiškai skatinama nesituokti ar nutraukti santuoką (vienišo asmens išmoka nedidinant bazinės pensijos dydžio, pirmumo teisė į socialinį būstą ar valstybės paramą įsigyjant būstą vienišiemis asmenims) bei neturėti vaikų (lytinio švietimo ir jo nuostatų susijusių su neigiamu požiūriu į motinystę ir pozityviu kontracepcijos vertinimu propagavimas).

Parengta pagal:

- <https://susivienijimas.lt/pareiskimai-ir-naujienos/pareiskimas-del-lr-sveikatos-apsaugos-ministro-aruno-dulkio-sprendimu-priestaraujanciu-lietuvos-respublikos-nacionaliniam-saugumui/>

2.3.5. Žala jvaikintiems arba pagalbinio apvaisinimo būdu gimusiems vaikams

Prigimtinis vaiko interesas turėti abu tėvus, mamą ir tėtį. Tyrimai rodo, jog motinos ir tėčiai su vaikais bendrauja skirtingai ir tai užtikrina vaiko raidai svarbų lyčių balansą. Be kitų statistiškai dažniau pasitaikančių problemų, homoseksualios poros itin nestabilios, išsiskiria dažniau nei heteroseksualios poros. Didžiausios apimties tyrimai teigia, kad homoseksualių porų auginami vaikai patenka į statistiškai blogiausiai besivystančių vaikų grupę. O garsiai nuskambėjusios studijos, neva parodžiusios, kad vienos lyties porose vaikai auga taip pat sėkmingai, neatitinka mokslinių tyrimų kriterijų. Tai patvirtina ir 49 panašių tyrimų apžvalga.

Vienalyčių porų nestabilumas net ir sudarius „santuoką“ visiškai atitinka homoseksualų tarpe vyraujančią paleistuvystę. Net seniausiuose LGBT bendruomenės seksualinio elgesio tyrimuose, atliktuose seksualinės revoliucijos laikotarpiu JAV, buvo akivaizdu, jog šios orientacijos asmenims būdingas labai dažnas seksualinių partnerių keitimas ir „atviri santykiai“. 1987 metų studija atskleidė, kad 69-83 procentai homoseksualų teigė turėję virš 50 seksualinių partnerių per savo gyvenimą. 1984 metų tyrimas parodė, kad nė viena tirta homoseksualų pora nesilaikė ištikimybės bent penkis santykių metus. 1981 metų apklausos duomenimis, tik du procentai homoseksualų gyveno monogamiškai. Tikriausiai įspūdingiausi yra 1978 metais taip pat JAV atlikto tyrimo duomenys, pagal kuriuos „43 procentai homoseksualių vyrų mylėjosi su daugiau nei 500 skirtingų partnerių, o 28 procentai – su daugiau nei 1000 partnerių. 79 procentai teigė, kad daugiau nei pusė jų partnerių buvo nepažįstami, o 70 procentų pripažino, kad su daugiau nei puse partnerių mylėjosi tik vieną kartą“. Visi tyrimai –

ne tik aptariamo laikotarpio, bet ir šių dienų – rodo, kad heteroseksualios poros yra daug kartų stabilesnės, rečiau keičia partnerius ar yra neištikimos. Tokioje „seksualinės laisvės“ atmosferoje, kokia jau Šaltojo karo metų Amerikoje egzistavo JAV homoseksualų bendruomenėje, neįmanomi jokie stabilūs santykiai ir turinio, kuris siejamas su šeimos sąvoka (stabilumas, monogamija, ištikimybė) realizavimas, o būtent šios sąlygos – ne pats šeimos statusas – yra reikalingos geriausiai vaiko vystymuisi. Retos stabilios ir ištikimos homoseksualų poros kaip išimtis tik patvirtina šią taisyklę.

Įteisinus vienos lyties asmenų santuoką, bus suteikta teisė į dirbtinį apvaisinimą bei įsivaikinimą. Tai yra tam tikra prekybos žmonėmis forma. Valstybė pati atims iš vaikų teisę turėti tėtį ir mamą.

„Negaliu nupasakoti, koks tai jausmas pamatyti savo tėvo veidą pirmą kartą... Tą akimirką aš pajutau pilnatvę. Vienpusiškumo, pusiau tuštumos jausmas staiga užsipildė. Pirmą kartą gyvenime aš pasijutau pilnu, užbaigtu asmeniu. Aš nebe tas pats asmuo, kuris buvo. Aš jau visas. Aš radau savo tapatybę,“ – jau suaugęs žmogus, kuris buvo pradėtas pagalbinio apvaisinimo būdu, liudija apie troškimą atrasti savo biologines šaknis.“

Parengta pagal:

- <https://www.delfi.lt/news/ringas/politics/kristina-zamaryte-sakaviciene-kokia-kaina-uz-partneryste-moketu-vaikai.d?id=86710557>

2.3.6. Ankstyvas vaikų ir paauglių seksualizavimas

Siekiami visuose ugdymo lygmenyse įvesti visuotinį lytinį švietimą. Vaikams, kurių seksualinė ir psichologinė branda nėra pakankama, informacija apie lytinius santykius gali paskatinti susidomėjimą šia tema, o LGBT ir gender ideologijos nuostatos pasėti abejones vaikams ir paaugliams dėl jų tapatybės, lytinės orientacijos. Skatinamos savo lytinės tapatybės ir orientacijos paieškos, kaip normą pateikiant homoseksualius santykius, tačiau nutylimos tokios praktikos keliamos rizikos tiek fizinei, tiek psichinei sveikatai.

LGBT ideologijai visiškai pasidavusi Pasaulio sveikatos organizacija (PSO) dar 2010 metais paskelbė standartus seksualiniam švietimui Europoje, kuriose nedviprasmiškai siūloma iki 4 metų amžiaus supažindinti vaikus su masturbacija, o iki 10 metų amžiaus – su seksualinių orientacijų ir tapatybių įvairove bei jų visų tariamu normalumu.

Tyrimų duomenys rodo, jog daugėja suklaidintų asmenų, ypač jaunimo tarpe priskiriančių save LGBT.

Parengta pagal:

- <https://www.dailymail.co.uk/news/article-10525275/Record-number-adults-say-identify-LGBTQ.html>
- https://www.bzga-whocc.de/fileadmin/user_upload/BZgA_Standards_English.pdf

2.3.7. Grėsmė žodžio laisvei

LGBT ideologija grasina žodžio ir religijos laisvei. Visame pasaulyje stebimas siekis iš viešo diskurso patraukti Biblijoje išreikštą poziciją dėl homoseksualių santykių. Tam padeda dalyje Vakarų šalių priimtas neapykantos kalbos įstatymas, remiantis kuriuo prasideda krikščionių persekiojimas. Pavyzdžiui, už Biblijos citavimą Suomijoje keliamos baudžiamosios bylos, teigiant, kad krikščioniškas mokymas apie lytiškumą kursto neapykantą ir pažeidžia įstatymus, apsaugančius lytinės tapatybės grupes.

Religijos ir sąžinės laisvė yra kliūtis sekuliariai valstybei, perėmusiai neomarksistinę LGBT retoriką šviesti religinių bendruomenių narius seksualinių ir reprodukcinę teisių srityje, skatinti lyčių įvairovę, drausti specialistų teikiamą polinkio į homoseksualumą terapiją, įpareigoti sudaryti prieigą prie kontraceptinių priemonių, teikti aborto ir su LGBT sveikatos priežiūra susijusias paslaugas, įskaitant taip vadinamąjį „lyties keitimą“.

Parengta pagal:

- <https://www.laikmetis.lt/ramunas-ausrotas-kai-religijos-laisve-ginama-nuo-religijos/>
- <https://www.laikmetis.lt/suomijoje-prasidejo-paivi-rasanen-teismas-uz-biblijos-citata-tvitereje-smerkiancia-homoseksualuma/>

2.3.8. Ar nepalaikyti LGBT reikalavimų reiškia palaikyti Putiną?

Pastaruou metu girdimas naratyvas, jog reikia skubiai priimti Partnerystės įstatymą ir kitus LGBT reikalavimus, kad visiems būtų aišku, jog „esame su Vakarais, o ne su Rytais“. Tai ydingas aiškinimas, demagogija, šalies viduje stumianti žmones galvoti, kad jeigu esi prieš, tai tau pakeliui su Rytais. Tokiu aiškinimu visuomenė dar labiau skaldoma, o dalis konservatyvių žmonių net skatinami verčiau tapatintis su Rusija ar bent abejoti savo vakarietiškumu.

Turint omenyje, kad homoseksualų partnerysčių įteisinimui nepitaria daugiau nei 80 proc. apklaustųjų Lietuvos gyventojų, tokiais pareiškimais liberalų atstovai visus, ginančius prigimtinę šeimą, taigi, absoliučią daugumą šalies gyventojų, netiesiogiai išvadina V. Putino Rusijos rėmėjais.

Nepaisant to, lyg stengiantis sukurti priešus šalies viduje, už šeimą kovojančios organizacijos Lietuvoje staiga apkaltinamos tarnavimu Krekliui. Siekis prorusiškumo korta „užmušti“ oponentų, ginančių šeimą, argumentus, yra ypač aktyviai taikomas mūsų šalyje.

Visa Europa ir visas pasaulis nusėtas šeimos gynėjų sambūriais ir organizacijomis. Prancūzijos, Italijos ar JAV šeimų gynėjų niekas nekaltina tarnavimu Krekliui, nes tai atrodytų tiesiog juokinga ir tose šalyse nebūtų suprasta ar efektyvu. Tačiau dėl mūsų regiono saugumo iššūkių, Rusiją suvokiant kaip akivaizdų agresorių, prieš šeimos gynėjus ištraukiama „Kremliaus korta“.

Neomarksistai nutyli elementarią tiesą, kad šeima visame pasaulyje ginama nepriklausomai nuo Rusijos interesų, o šeimos gynimas jos šalininkų vienareikšmiškai suvokiamas kaip tarnavimas Lietuvos interesams.

Rusijos valdžia gyvena nuolatinėje konfrontacijoje su Vakarais, stengiasi silpninti ir kiršinti Vakarų šalių visuomenes ir todėl stengiasi pasinaudoti bet kuriuo atsiradusiu nesutarimu Lietuvoje ar kitoje NATO šalyje, įskaitant ir dabartinį ginčą Lietuvoje dėl vienalyčių partnerystės.

Todėl tokie valdančiųjų Seimo narių ar bet kurių kitų asmenų pasiūlymai prigimtinės šeimos šalininkus pripažinti Kremliaus interesų gynėjais ir net tokio tipo epitetai šiuo metu turėtų būti vertinami ne tik „kultūrinių karų“, bet ir nacionalinio saugumo kontekste. Tai yra, ne tik kaip silpninantis šeimos institutą, bet ir gyventojus kiršinantis veiksniai, o taip pat kaip papildomi veikimo įrankiai, kuriuos suteikiame V. Putinui, leidžiančiam jį vaizduoti prigimtinės šeimos gynėju.

Progresyvūs Seimo nariai ignoruoja, kad būtent jų Lietuvoje stumiamos neomarksistinės LGBT reformos ir seksualinė revoliucija formuoja Rusijos propagandai palankią terpę. Didelė dalis Lietuvos gyventojų, nepritariantys neomarksistų siekiams ardyti šeimos sampratą, jaučiasi visiškai ignoruojami Lietuvos valdžios ir tampa ypač paveikūs tokią seksualinę revoliuciją kritikuojančios rusų propagandos. Ši problema buvo ypatingai jautri ir aktuali 2014-2022 metais, kai Rusijos informacinis karas jau buvo vykdomas visu pajėgumu, tačiau karinė agresija buvo daugiau lokali ir nebuvo taip visuotinai suvokiama Vakarų (įskaitant Lietuvos) visuomenėse, kaip yra suvokiama dabar. Po 2022-02-24 prasidėjusio karo Ukrainoje etapo, Rusijos propagandos pastangos vaizduotis krikščioniškų vertybių gynėjais gerokai sudėtingesnės. Tačiau tai niekaip nekeičia fakto, kad progresyvistų Vakarų šalyse retorika veikia Rusijos, o ne pačių šių valstybių naudai.

Parengta pagal:

- <https://www.laikmetis.lt/pries-v-putina-galime-kovoti-tik-atmete-liberalizma/>
- <http://www.propatria.lt/2022/03/ramunas-ausrotas-karo-akivazdoje-ne.html>
- <https://www.propatria.lt/2014/11/vytautas-sinica-nematomas-vakaru-frontas.html>

3. HOMOSEKSUALUS POTRAUKIS: PRIEŽASTYS, SVEIKATOS PROBLEMOS

3.1. Homoseksualaus potraukio atsiradimo priežastys

Amerikos Psichologijos asociacija teigia, kad „mokslininkai nesutaria dėl tikslų priežasčių, lemiančių besivystančio asmens heteroseksualią, biseksualią, gėjišką ar lesbietišką orientaciją. Nors atlikta daug tyrimų aiškinantis galimas genetines, hormonines, vystymosi (t. y. psichologines), socialines ir kultūrinės įtakos seksualinei orientacijai, jų rezultatai neleidžia mokslininkams daryti išvados, kad seksualinė orientacija yra determinuota kurio nors vieno konkretaus veiksnio ar veiksnių. Daugelis mano, jog veikia ir prigimtis (angl. nature), ir ugdymas (angl. nurture)“.

Tyrimai patvirtina homoseksualaus potraukio ryšį su ankstyvoje vaikystėje patirtu emociniu traumavimu ar apleistumu, nutrūkusiu ar nepilnaverčiu berniuko santykiu su tėvu, mergaitės su motina, tėvų skyrybomis ar kitaip netobulais tarpusavio santykiais šeimoje. Tokias priežastis atskleidžia 2 mln. danų tyrimas (2006 m.). Ryšį tarp homoseksualumo bei „šalto ar pernelyg kontroliuojančio tėvų elgesio“ parodė 2008 m. suomių tyrimas, o 2010 m. atliktas reprezentatyvus Naujosios Zelandijos tyrimas parodė homoseksualaus elgesio ryšį su „negatyviais patyrimais vaikystėje“. Homoseksualaus vystymosi psichologines priežastis taip pat aprašė didžiausi psichoterapijos klasikai, tokie kaip S. Freudas, A. Adleris ir C.G. Jungas. Nors jie nepateikė statistinių duomenų, šių iškilusių psichologų klinikinę patirtį galima vertinti kaip kokybinius sociologinius tyrimus. Tačiau reikalinga pabrėžti, kad dėl negatyvių patyrimų vaikystėje tėvai nėra tiesiogiai kalti. Jų netobula emocinė būklė yra atsinešta iš jų pačių vaikystės ir šeimos. Mylėdami vaikus, savo tėvystės klaidų jie dažniausiai nesuvokia, joms išliekant pasąmonėje. Kaip rašo žymus psichoanalizės klasikas E. Eriksonas, kalbėjimas apie kaltę tik pablogintų situaciją. Šeimos istorijos supratimas turėtų tik „pagilinti mūsų nuolankumą“, apmąstant mus visus paliečiančius dėsnius.

Plačiai vykdoma LGBT propaganda aktualizuoja kultūrinės įtakos poveikį – tad ne visus, ieškančius įvairių seksualinių patyrimų, galima būtų priskirti asmenų, patyrusių neigiamus vaikystės išgyvenimus, kategorijai. 2021 metais JAV atlikti statistiniai tyrimai rodo, jog per 10 metų save priskiriančių LGBT suaugusiųjų gyventojų procentinė dalis padvigubėjo. Dabar šis skaičius sudaro 7,1 proc. visų gyventojų. Padidėjimas daugiausiai susijęs su jaunesniais žmonėmis, tarp kurių save priskiriančių LGBT skaičius yra rekordinis. 15-25 metų amžiaus gyventojų tarpe net 21 proc. save laiko LGBT. Tuo tarpu, kuo asmenys yra vyresni, tuo mažesnis jų tarpe seksualinių mažumų procentas.

Homoseksualaus elgesio plitimas yra glaudžiai susijęs su seksualumo atskyrimu nuo gyvybės. Taip neseniai kalbėjo Popiežius Benediktas XVI, žymi moralės teologė Janet Smith, o taip pat žymūs Rytų dvasingumo atstovai kaip M. Gandis ir Dalai Lama. Jei, pasak amerikiečių sociologo, „seksas mūsų dienomis yra „natūraliai“ nevaisingas“, tai visi seksualiniai patyrimai yra lygios moralinės vertės.

Naujausi moksliniai tyrimai įrodė, kad nėra homoseksualumą lemiančio geno, kaip buvo galvojama anksčiau.

Parengta pagal:

- Vaitoška G. Homoseksualumas: ko nebeleidžiama pasakyti? Psichologiniai, medicininiai ir socialiniai potraukio tai pačiai gimčiai aspektai. Artuma, 2019.

- <https://news.gallup.com/poll/389792/lgbt-identification-ticks-up.aspx>
- <https://www.delfi.lt/mokslas/mokslas/naujausio-dnr-tyrimo-ismados-vieno-homoseksualumo-geno-nera.d?id=82121691>
- Danijos tyrimas: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/17039403/>
- Suomų tyrimas: https://www.researchgate.net/publication/226958863_The_Association_Between_Childhood_gender_Atypical_Behavior_and_Adult_Psychiatric_Symptoms_is_Moderated_by_Parenting_Style
- Naujosios Zelandijos tyrimas: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3081103/>
- Freud S. Drei Abhandlungen zur Sexualtheorie, Fischer, 2001.
- Adler A. Gyvenimo mokslas. Homoseksualumo problema. Margi raštai, 2011.
- Ellinberger, H. F. The Discovery of the Unconscious. The History and Evolution of Dynamic Psychotherapy. Basic Books, 1970.
- Benedetto XVI. La vera Europa. Edizioni Cantagalli, 2021.

3.2. Homoseksualumas ir sveikatos problemos

3.2.1. Homoseksualumas ir AIDS

JAV ligų kontrolės ir prevencijos centras (CDC) skelbia, jog vyrai santykiaujantys su vyrais (MSM, Men who have Sex with Men) išlieka labiausiai pažeidžiama grupė užsikrėsti ŽIV. Iš 1,1 mln. infekuotų asmenų JAV 615 400 yra MSM, o tai sudaro 56 proc. Kadangi Ligų kontrolės ir prevencijos centras laiko, jog tokie vyrai sudaro 4 proc. populiacijos, rizika užsikrėsti ŽIV yra 44 kartus didesnė nei kitiems vyrams. Naujausiais CDC duomenimis, net 86 procentai visų naujų ŽIV atvejų diagnozuojami vyrams, turintiems lytinių santykių su kitais vyrais, nors tokie vyrai sudaro mažytę visos populiacijos dalį.

Kokios tokios didelės rizikos priežastys? Tas pats JAV Ligų kontrolės ir prevencijos centras rašo, kad „analinis seksas yra rizikingiausia sekso rūšis užsikrėtimo ar ŽIV perdavimo atžvilgiu“ ir kad „receptyvus analinis seksas yra 13 kartų rizikingesnis nei insertyvus“. Panašūs duomenys skelbiami ir Vokietijos Roberto Kocho instituto: iš 58 800 ŽIV infekuotų asmenų Vokietijoje 2015 m. 45 000 buvo vyrai, santykiaujantys su vyrais (75,5 proc.).

Kodėl taip yra? Tiesioji žarna nėra pritaikyta tokiems santykiams. Jos gleivinė yra vos vieno sluoksnio ir greitai kraujuoja, taip susidaro sąlygos virusui patekti į organizmą. Visai kitokia makšties anatomija: gleivinė iki 40 ląstelių storio, už jos – elastiški jungiamojo audinio ir raumenų sluoksniai, dėl to kraujavimas mažai įmanomas. Moterys ŽIV užsikrečia daug rečiau, dažniausiai, kai gleivinė būna jau anksčiau pažeista.

Kad prezervatyvai negali išspręsti AIDS plitimo problemos, akivaizdu iš JAV ir Vokietijos statistikos: juk tai išsivysčiusios šalys, kuriose netrūksta nei pačių prezervatyvų, nei juos naudoti skatinančių medikų pastangų. Prezervatyvų tinkamas naudojimas reikalauja atidumo, kurį neretai stabdo alkoholio ar narkotinių medžiagų vartojimas homoseksualių santykių metu.

Parengta pagal:

- <https://www.cdc.gov/hiv/group/gender/men/index.html>
- Vaitoška G. Homoseksualumas: ko nebeleidžiama pasakyti? Psichologiniai, medicininiai ir socialiniai potraukio tai pačiai gimčiai aspektai. Artuma, 2019.
- <https://www.cdc.gov/hiv/basics/hiv-transmission/ways-people-get-hiv.html>

3.2.2. Homoseksualūs asmenys ir Beždžionių raupai

2022 m. Pasaulyje daugėjant užsikrėtimo beždžionių raupais atvejų, Pasaulio sveikatos organizacija paragino šiuo metu labiausiai viruso paliestą grupę – vyrus, turinčius lytinių santykių su vyrais – riboti savo lytinių partnerių skaičių. PSO vadovas Tedrosas Adhanomas Ghebreyesusas (Tedrosas Adanomas Gebrejesusas) šeštadienį pripažino beždžionių raupų protrūkį tarptautinio masto ekstremaliąja visuomenės sveikatos situacija. Žurnalistams jis sakė, kad geriausias būdas apsisaugoti nuo infekcijos – „sumažinti kontaktų riziką“.

„Vyrams, turintiems lytinių santykių su vyrais, šiuo metu tai reiškia, kad reikia sumažinti lytinių partnerių skaičių, persvarstyti lytinių santykių su naujais partneriais galimybę ir pasikeisti kontaktiniais duomenimis su visais naujais partneriais, kad prireikus būtų galima juos stebėti“, – sakė jis.

Nuo gegužės pradžios apie beždžionių raupų atvejus vis dažniau pranešama iš šalių, nepriklausančių Vakarų ir Centrinės Afrikos regionui, kur ši virusinė liga ilgą laiką buvo endeminė. Tedrosas Adhanomas Ghebreyesusas sakė, kad beždžionių raupų atvejų nustatyta 78 valstybėse. Iš viso užregistruota daugiau kaip 18 tūkst. šios virusinės ligos atvejų – iš jų 70 proc. Europoje ir 25 proc. Šiaurės ir Pietų Amerikoje. Pasak jo, nuo gegužės mėnesio užregistruoti penki mirties atvejai, o apie 10 proc. užsikrėtusiųjų dėl patiriamo skausmo atsiduria ligoninėje.

95 proc. atvejų beždžionių raupais užsikrečiama lytiniu keliu, rodo žurnale „New England Journal of Medicine“ paskelbto iki šiol didžiausio masto tyrimo, kuriame dalyvavo 528 žmonės iš 16 šalių, duomenys. Tyrimas parodė, kad 98 proc. užsikrėtusiųjų yra homoseksualūs ar biseksualūs vyrai, turėję nesaugių lytinių santykių su atsitiktiniais partneriais.

Parengta pagal:

- <https://m.kauno.diena.lt/naujienos/sveikata/sveikata/del-bezdzioniu-raupu-pso-patarimai-vyrams-turintiems-lytiniu-santykiu-su-vyrais-1088907>

3.2.3. Homoseksualumas ir kitos fizinės sveikatos problemos

Vyrai, turintys santykių su vyrais, dažniau serga sifiliu ir kitomis lytiškai pritančiomis ligomis. Kitas dažnas negalavimas – tiesiosios žarnos sfinkterio nusilpimas ir jos turinio nelaikymas. Viename naujausių tyrimų, skelbtame The American Journal of Gastroenterology, daroma išvada, jog analiniai santykiai yra svarbiausias inkontinenciją (išmatų nelaikymą) sukiantis veiksnys ne tik tokius santykius praktikuojantiems vyrams, bet ir moterims (Markland, Dunivan et al., 2016). Analogiškus duomenis pateikia ir ankstesni tyrimai.

Parengta pagal:

- Vaitoška G. Homoseksualumas: ko nebeleidžiama pasakyti? Psichologiniai, medicininiai ir socialiniai potraukio tai pačiai gimčiai aspektai. Artuma, 2019.
- <https://www.cdc.gov/std/life-stages-populations/msm.htm>

3.3. Homoseksualumo praktikavimas ir savižudybės

Homoseksualumą ir biseksualumą praktikuojantys paaugliai kur kas dažniau žudosi. Teiginys, jog dėl to kaltas neigiamas visuomenės nusistatymas homoseksualizmo atžvilgiu, yra be pagrindo. Garofalo ir Remafedi studijos liudija, kad didesnis savižudybių tarp tokių paauglių lygis žengia koja kojon su gausiomis kitomis probleminėmis elgsenomis, kaip antai narkotikų vartojimu, piktnaudžiavimu alkoholiu, ankstyvais lytiniais santykiais, seksualiniu piktnaudžiavimu. Visų šių problemų priežastys homoseksualiu seksu tikrai nepašalinamos. Kai vaikai, patiriantys tradicinės šeimos irsmą visuomenėje, gauna žinią, jog būti homoseksualu visiškai normalu, ir nebegirdi jokio prieštaravimo tam Bažnyčioje, jie suvedžiojimams išstatomi be jokios apsaugos. Paauglys ar paauglė gali bet kada patekti į šias situacijas:

- jausdamas/a pagalbos poreikį, bendraamžio ar vyresnio asmens gali būti suvedžiojamas/a homoseksualiems veiksams;
- įtikėti, kad yra gimęs/usi homoseksualus/i;
- paliktas/a be priežiūros ir vedamas/a smalsumo internete gali atrasti homoseksualios pornografijos, seksualiai susijaudinti ir palaikyti save homoseksualiu/ia;
- lytinio brendimo laikotarpiu nusigręžti nuo krikščioniškojo tikėjimo, nes „sužinojo“, kad Biblijos žinia apie homoseksualumą pažeidžianti žmogaus teisę į laisvą lytinės orientacijos pasirinkimą;
- išgyvenant lytinio brendimo laikotarpiui būdingus konfliktus, jam/jai gali šauti mintis, jog problemas galbūt galima išspręsti pakeičiant lytį.

Parengta pagal:

- Kuby G. Gender revoliucija. Buldozerinis reliatyvizmas. Artuma, 2014.
- <https://www.cdc.gov/msmhealth/mental-health.htm>

3.4. Galimos psichologinės ir dvasinės pagalbos priemonės

Nors įtakingos Amerikos psichiatrų ir psichologų asociacijas realybė verčia ir toliau pripažinti, jog homoseksualumo genezei svarbūs emociniai sužeidimai, šio sielos kentėjimo terapija pastaraisiais metais tampa vos ne draudžiamu dalyku. Sunku nesusidaryti nuomonės, kad medicina ir psichologija yra veikiami visuomenės madų.

Taikomos terapinės paslaugos – konsultavimas, vizualizacija, socialinis treiningas, psichoanalitinė terapija ir dvasinės priemonės.

Pastebėta, jog geriausiems rezultatams pasiekti būtina ir psichoterapija, ir tikėjimo praktikavimas individualiai ir krikščioniškoje bendruomenėje.

Tuo tarpu gėjų aktyvistai visame pasaulyje vykdo plačią kampaniją, sužeidimų, iš kurių kyla homoseksualumas gydymą, paniekinančiai vadinant „atvertimo terapija“ (conversion therapy). Mėginama parodyti, kad potraukį mėginama pakeisti taikant žiaurius pasibjaurėjimą sukeliančius metodus („aversion therapy“), kurie praeityje buvo naudojami priklausomybėms gydyti. Šių metodų homoseksualumo gydyme nėra naudojęs nė vienas žymus psichoterapeutas praeityje ir jie niekur nėra naudojami dabar. Įvairių tyrimų duomenimis, dėka terapijos seksualinio potraukio kryptis pasikeičia nuo 20 iki 67 proc. atvejų.

Kai kuriose šalyse dėl propagandos pateikiamo gąsdinančio „atvertimo terapijos“ vaizdo homoseksualaus potraukio terapija yra uždrausta. Taip pat remiamasi 1973 m. ir vėlesniais Amerikos Psichiatrijos Asociacijos sprendimais homoseksualaus potraukio nebelaikyti patologijos simptomu. Teigiama, kad negalima gydyti to, kas laikoma sveiku dalyku. Tačiau šiuolaikinės psichoterapijos paslaugomis naudojasi ir psichologiškai sveiki asmenys, norintys vienaip ar kitaip patobulinti savo asmenybę, išvystyti didesnę atsparumą stresui, ir pan. Tad ir žmogus, nenorintis jausti homoseksualaus potraukio, turi teisę gilintis į jo psichologines priežastis ir harmonizuoti gilesnius asmenybės emocinius sluoksnius terapijos pagalba. Tokią teisę kaip tik turėtų garantuoti „įvairovę“ gerbianči liberali visuomenė.

Teiginiai, kad homoseksualumo terapija yra kenksminga, neturi mokslinio pagrindo. Atvirkščiai, 2022 m. amerikiečių sociologo Paulo Sullinso tyrimas parodė, kad netgi tais atvejais, kada potraukio kryptis nepasikeitė, terapijos kursą baigę asmenys ne tik kad nepatyrė žalos, tačiau sumažėjo jų suicidinė patologija (t. y. savižudiškos mintys ir elgesys).

Daugiau apie prieinamas pagalbos priemones homoseksualiems asmenims galima rasti informacijos šiuose tinklapiuose:

Tarptautinė terapinio ir konsultavimo pasirinkimo federacija: <https://iftcc.org/>

Tarptautinis katalikiškas judėjimas „Drąsa“: <https://couragerc.org/>

Parengta pagal:

- Vaitoška G. Homoseksualumas: ko nebeleidžiama pasakyti? Psichologiniai, medicininiai ir socialiniai potraukio tai pačiai gimčiai aspektai. Artuma, 2019.
- <https://susivienijimas.lt/straipsniai/ramunas-ausrotas-homoseksualumas-iveikiamas/>
- <https://cmda.org/even-failed-therapy-for-undesired-same-sex-sexuality-results-in-no-harm-finds-new-study/>

3.5. Šv. Raštas ir Katalikų Bažnyčios mokymas apie homoseksualumą

Šventojo Rašto Senojo Testamento įstatymas vienareikšmis:

„Nesugulsi su vyriškiu tarsi su moterimi; tai pasibjaurėtina. Neturėsi lytinių santykių su jokių gyvuliu ir nesuterši savęs gyvuliu... Tai begėdiškas iškrypimas. Nepasidarysite nešvarūs nė vienu šių papročių, nes tokiais papročiais susiteršusios tautos, kurias išvarau jūsų akyse. Taip buvo suterštas kraštas, todėl nubaudžiau jį už jo kalbę, ir pats kraštas išvėmė savo gyventojus... Kas padaro vieną šių pasibjaurėtinų dalykų, bus pašalintas iš savo tautos... Aš esu Viešpats, jūsų Dievas“ (Kun 18, 22–30).

„Jei vyras sugultų su vyriškiu tarsi su moterimi, jiedu abu nusikalto bjauriu iškrypimu ir mirs mirtimi, jie užsitraukė kraujo kaltę“ (Kun 20, 13).

„Moteris nevilks vyriško apdaro nei vyras rengsis moteriškais drabužiais, nes, kas taip daro, kelia pasibjaurėjimą Viešpačiui, tavo Dievui“ (Pak 22, 5).

Naujajame Testamente taipogi smerkiamas sodomiškas elgesys:

„Panašiai ir vyrai, pametę prigimtinius santykius su moterimis, užsidegė geiduliais vienas kitam, ištvirkavo vyrai su vyrais, ir už iškrypimą jiems patiems būdavo vertai atlyginama.“ Rom 1, 27

„Aš jums rašiau savo laiške, kad nebendrautumėte su ištvirkėliais. Suprantama, ne su visais šio pasaulio ištvirkėliais, gobšais, plėšikais ar stabmeldžiais, nes tada reiktų pasitraukti iš šio pasaulio. Bet aš jums rašiau, kad nebendrautumėte su tuo, kuris vadinasi brolis, o yra ištvirkėlis, gobšas, stabmeldys, keikūnas, girtuoklis ar plėšikas. Su tokiu nesėskite už vieno stalo!“ 1 Kor 5, 9-11

„Argi nežinote, kad neteisieji nepaveldės Dievo karalystės? Neklyskite! Nei ištvirkėliai, nei stabmeldžiai, nei svetimautojai nei sanguliautojai su vyrais, nei vagys, nei gobšai, nei girtuokliai, nei keikūnai, nei plėšikai nepaveldės Dievo karalystės.“ 1 Kor 6, 9-10

„Kūno darbai žinomi; tai ištvirkavimas, netyrumas, gašlavimas, stabmeldystė, burtininkavimas, priešiškumas, nesantaika, pavyduliavimas, piktumai, vaidai, nesutarimai, susiskaldymai, pavydai, girtavimai, apsirijimai ir panašūs dalykai. Aš jus įspėju, kaip jau esu įspėjęs, jog tie, kurie taip daro, nepaveldės Dievo karalystės.“ Gal 5, 19-21

„Tebūna visų gerbiama santuoka ir nesuteptas santuokos patalas. O ištvirkėlius ir svetimautojus teis Dievas.“ Žyd 13, 4

„Taip pat Sodoma ir Gomora bei aplinkiniai miestai, kurie panašiai ištvirkavo ir nusekė paskui ne tokį kūną, lieka pavyzdžiu, kentėdami amžinos ugnies bausmes. Taip ir šitie apsvaigę suteršia kūną, niekina Viešpatystę, piktžodžiauja šlovingiesiems. Jie maišosi jūsų meilės pokyliuose, nesidrovėdami savo purvo, ir tunka. Jie – lyg bevandeniai debesys, vaikomi vėjų, tarytum bevaisiai medžiai rudeni, du kartus mirę ir išrauti. Jie lyg šėlstančios jūros bangos, kurios spjaudo savo begėdystę, lyg žvaigždės klajoklės, kurioms per amžius skirta juodžiausia tamsybė.“ Jud, 7-13

Katalikų Bažnyčia atkartoja Dievo Žodį, užrašytą Šventajame Rašte: „Homoseksualūs santykiai esti tarp vyrų arba moterų, jaučiančių išskirtinį arba vyraujančią lytinį potraukį tos pačios lyties asmenims. Skirtingais amžiais ir skirtingose kultūrose homoseksualizmo formų būta labai įvairių. Jų kilmė psichiniu požiūriu tebėra menkai išaiškinta. Bažnyčios tradicija, pasiremddama Šventuoju Raštu, kuris homoseksualizmą laiko dideliu iškrypimu, visada skelbė, kad „homoseksualūs veiksmai pačia savo prigimtimi yra netvarkingi“. Jie prieštarauja prigimtiniam įstatymui – iš lytinio akto atima gyvybės dovaną. Jie nekyla iš tikro poreikio papildyti vienas kito jausmus ir lytiškumą. Jų niekaip negalima pateisinti.“

Moralinis potraukio tai pačiai lyčiai vertinimas pateikiamas dviejuose Katalikų Bažnyčios dokumentuose, paskelbtuose 1975 ir 1978 metais.

1975-ųjų Deklaracijoje dėl kai kurių seksualinės etikos klausimų „Persona humana“ („Žmogaus asmuo“) kalbama, jog lytinės galios naudojimas turi gerbti jos pagrindinį tikslą pradėti kūdikį ir yra

leistinas tik santuokoje, kada sutuoktiniai pilnai save vienas kitam dovanoja tikroje meilėje (plg. PH 5). Kadangi homoseksualūs santykiai neatitinka šių kriterijų, jie laikomi nuodėme, kaip, beje, ir tie patys heteroseksualūs santykiai, jei netarnauja reprodukcijai bei vyksta nesusituokus. Kita vertus, pats potraukis tai pačiai lyčiai nėra laikomas nuodėme, tokio potraukio žmogus nepasirenka jausti laisva valia.

1986 m. kardinolo Josepho Ratzingerio vadovaujama Tikėjimo mokymo kongregacija paskelbė Laišką Katalikų Bažnyčios vyskupams dėl homoseksualių asmenų pastoracijos (darbas su tikinčiais) „Homosexualitatis problema“ (Homoseksualumo klausimas). Ten dėstoma, kad toks potraukis yra *objective inordinate*, „objektyviai sutrikęs“. Tai reiškia, jog homoseksualus potraukis yra moraliai netvarkingas, nepriklausomai nuo aplinkybių ar kokių nors asmens gyvenimo detalių.

Taip pat dokumente teigiama, jog „Apgailėtina, kad prieš homoseksualus buvo ir tebėra nukreipta priešiškos kalbos ir veiksmai. Bažnyčios ganytojai turi pasmerkti tokį elgesį, nesvarbu kada jis imtų reikštis. Toks elgesys rodo tam tikrą kitų žmonių niekinimą, o tai kelia grėsmę patiems pagrindiniams sveikos visuomenės principams. Tiek žodžiai, tiek veiksmai, tiek ir įstatymai turi gerbti kiekvieno žmogaus vidinį orumą“ (HP 10). Kitaip tariant, laikomasi klasikinio krikščionybės principo: **„Mylėk nusidėjėlį, nekęsk nuodėmės.“**

2021 m. Tikėjimo mokymo kongregacijos Responsum ad dubium dėl tos pačios lyties asmenų sąjungų laiminimo Bažnyčia primena, kad pats Dievas niekada nepalaužia laiminges kiekvieną savo vaiką šio pasaulio piligrimystėje, nes jam „esame svarbesni už visas nuodėmes, kurias galime padaryti“. Tačiau jis nelaimina ir negali laiminti nuodėmės: jis laimina nusidėjėlį, kad tas pripažintų esąs jo meilės plano dalimi ir leistųsi jo perkeičiamas. Jis „priima mus tokius, kokie esame, tačiau niekada nepalieka mūsų tokių, kokie esame“.

Dėl minėtų priežasčių Bažnyčia neturi ir negali turėti galios laiminti tos pačios lyties asmenų sąjungų anksčiau aptarta prasme.

Parengta pagal:

- <https://katalikutradicija.lt/visi/visuomene/homoseksualumas-sv-raste-ir-katalikiskoje-tradicijoje>
- <http://www.propatria.lt/2014/03/gintautas-vaitoska-ka-baznycia-sako.html>
- <https://www.bernardinai.lt/tikejimo-mokymo-kongregacijos-isaiskinimas-del-tos-pacios-lyties-asmenu-sajungu-laiminimo/>

3.6. Katalikų Bažnyčios požiūris dėl vienos lyties asmenų sąjungų

2003 m. birželio 3 d. Popiežiškoji Tikėjimo mokymo kongregacija paskelbė pastabos dėl homoseksualių asmenų sąjungų teisinio pripažinimo projektų. Jose nurodoma, kad nėra jokio pagrindo ieškoti ir įžiūrėti kokių nors, net tolimų, analogijų tarp homoseksualiųjų sąjungų ir Dievo plano santuokos ir šeimos atžvilgiu. Instrukcijoje primenama būtinybė valstybei „neleisti reiškiniai peržengti ribų, keliančių pavojų viešosios dorovės audiniui, ir pirmiausia apsaugoti jaunąsias kartas nuo klaidingos lytiškumo ir santuokos sampratos, kuri atimtų iš jų būtinas gynybos priemones ir, be to, prisidėtų prie paties reiškinio plitimo.“

Taip pat pastabose nurodoma, kokia turi būti krikščionių politikų laikysena homoseksualiųjų sąjungų atžvilgiu: „Homoseksualiųjų sąjungų teisiniam pripažinimui ar jų teisiniam sulyginimui su santuoka, kai joms suteikiamos santuokai būdingos teisės, privalu aiškiai ir griežtai prieštarauti. Būtina susilaikyti nuo bet kurio formalaus bendradarbiavimo skelbiant ar taikant tokius labai neteisingus įstatymus ir, kiek įmanoma, nuo materialaus bendradarbiavimo juos taikant. Šioje srityje kiekvienas gali apeliuoti į sąžinės prieštaros teisę.“

Patirdama didžiulį spaudimą ne tik iš pasaulio, bet ir pačios Katalikų Bažnyčios viduje, 2021 m. vasario 22 d. Tikėjimo mokymo kongregacijos su popiežiaus Pranciškaus žinia paskelbtoje *Responsum ad dubium* notoje Bažnyčia dar kartą patvirtino savo autentišką mokymą: „Homoseksualiųjų sąjungų laiminimas negali būti laikomas leistinu, nes tam tikra prasme jis imituotų arba būtų analogiškas santuokiniam palaiminimui, kuriuo laiminami vyras ir moteris, besivienijantys Santuokos sakramentu, dėl to nėra jokio pagrindo homoseksualias sąjungas laikyti net iš tolo primenančiomis Dievo planą ar analogiškomis jam dėl santuokos ir šeimos“.

Parengta pagal:

- <https://www.laikmetis.lt/audrius-globys-ar-reliatyvizmo-diktatura-sunaikins-krikscioniska-civilizacija/>
- https://eis.katalikai.lt/vb/romos_kurija/kongregacijos/tikejimo-mok/2003-06-03_pastabos-del-homoseksualiu-asmenu-sajungu-teisinio-pripazinimo-projektu#i1

3.7. Kritika liberalios krikščionybės požiūriui į LGBT

XX amžiaus antroje pusėje, o Lietuvoje XX amžiuje susiformavo tai, ką neoficialiai galima vadinti liberalia katalikybe. Jos esmė – Bažnyčios socialinio mokymo atmetimas. Liberali katalikybė liberali, nes priima pamatinę liberalizmo prielaidą, jog objektyvi moralės tiesa nepažini ir kiekvienas žmogus gali pats nuspręsti, kas jam gera ar teisinga. Tai visiškai priešinga Bažnyčios mokymui nuostata. Iš esmės ją priėmus tampa neįmanomas pats Bažnyčios mokymas, nes jis praranda autoritetą ir teisę mokyti.

Liberali katalikybė yra vidujai prieštaringa ir nenuosekli, tačiau jos praktikavimas kyla daugiau ne iš nuoseklių įsitikinimų, o iš pragmatinės pozicijos – siekio suderinti šiuolaikinio pasaulio normas ir katalikų tikėjimą. Liberalūs katalikai teigia, kad moralės tiesa nepažini ir kintanti, kad galima ir teisinga prisitaikyti prie Bažnyčios mokymui prieštaraujančių valstybės įstatymų, ypač LGBT reikalavimų išpildymo. Pačiai Bažnyčiai esą geriau „žengti koją kojon su pasauliu“, o ne „įstrigti praeityje“. Tai ypač pasakytina seksualinės moralės klausimais, nes būtent šioje srityje pasaulis per pastarąjį šimtmetį labiausiai nutolo nuo Bažnyčios mokymo.

Liberali katalikybė neigia būtinybę laikytis Bažnyčios mokymo apie šeimą ir lytiškumą, o pačią Bažnyčią ragina jį keisti, prisitaikant prie laikmečio dvasios. Toks pamatinės katalikybės prielaidas ir patį Bažnyčios mokymą atmetantis mąstymas apskritai nėra katalikybė ir gali būti taip vadinamas tik sąlygiškai, dėl paprastumo įvardijant apie ką kalbama.

Lietuvoje liberali katalikybė susiformavo daugiausiai vėlyvojo sovietmečio mokslinio ateizmo specialistų, po nepriklausomybės tapusių katalikais intelektualais, įtakoje. Ryškiausia liberalios

katalikybės sklaidos grupė yra Naujasis Židinys-Aidai, jo leidžiamas žurnalas „Naujasis Židinys“, LRT radijo eterįje transliuojama laida „Mažoji studija“. LRT laida „Išpažinimai“, „Bernardinų“ tinklaraštis – juose nuolat kvestionuojamas Katalikų Bažnyčios Mokymas, kritikuojama Bažnyčia.

3.8. Koks turėtų būti krikščionio santykis su homoseksualių asmeniu

Užuojauta. Dauguma homoseksualų traukos tai pačiai lyčiai nepasirinko. Tai sutrikimas lemiamas įgimtų priežasčių ir aplinkos įtakos. Todėl visų pirma reikia juos užjausti, kad gavo tokią gyvenimo našta.

Pagarba asmeniui. Kiekvienas asmuo vertas pagarbos, nepriklausomai nuo savo pasirinkto gyvenimo būdo. Todėl turime gerbti homoseksualų asmenį net jei jis praktikuoja homoseksualius santykius, turime jo už tai nesmerkti, neniekinti, nežeminti, nes nežinome ką jis išgyvena.

Nepritiriamas veiksmams. Turime homoseksualiam asmeniui duoti aiškiai suprasti, kad homoseksualumo praktikavimas yra sunki nuodėmė ir mes tokiam gyvenimo būdui nepritariame. Tame negali būti jokių išimčių, nuolaidžiavimų ir kompromisų.

Informavimas. Esant abipusiam pasitikėjimui mes turime suteikti informaciją homoseksualiam asmeniui apie tai, kokia išorinė pagalba yra prieinama padedanti nepasiduoti sutrikusiai lytinei traukai.

Evangelijos skelbimas. Esant galimybei turime paskelbti homoseksualiam asmeniui Jėzaus Kristaus Evangeliją ir padrąsinti kreiptis pagalbos tiesiai į Gyvąjį Dievą.

Kova. Visomis savo išgalėmis, tačiau legaliomis priemonėmis, turime priešintis bet kokiems veiksmams, žodžiams ir mintims, kurie bando populiarinti homoseksualų elgesį, jį normalizuoti ar gundo jį priimti kitus.

4. LYTIES TAPATUMO SUTRIKIMAS (TRANSEKSSUALUMAS)

4.1. Sutrikimo priežastys

Daugelis mokslininkų laikosi nuomonės, kad žmogaus lytiškumo suvokimas ir priėmimas yra susijęs su psichologiniais asmens aspektais, tam įtakos turi vaikystėje patirtos traumos, nesaugus prierašumas, šeimos santykių nestabilumas arba iširimasis. Emocinė kančia turi būti mažinama psichologiniais gydymo metodais, identifikuojant galimai vaikystėje patirtas traumas, padedant atkurti savo vertės supratimą ir susitaikymą su savo kūnu, ištirpdant konfliktą su biologine tapatybe.

Parengta pagal:

- <https://www.bernardinai.lt/lyties-tapatybes-problemos-geros-zinios-is-suomijos-ir-netokios-geros-is-lietuvos/>

4.2. Gydymo problematika

Seksualinei revoliucijai atmetus gyvybę pratęsiančią seksualumo dimensiją, medicinoje pamažu įsigalėjo nuomonė, kad sveiką vyrą galima iškastruoti ar moteriai nupjauti krūtis bei pašalinti gimdą ir kiaušides, taip „išgydant“ juos nuo lyties disforijos. Tokios iliuzijos įsigalėjimui turėjo įtakos iš Naujosios Zelandijos kilusio, dėl pedofilijos propagavimo skandalingai pagarsėjusio psichologo John'o Money veikla, kurioje jis, falsifikuodamas tyrimų duomenis, teigė, jog biologinį vyrą galima sėkmingai užauginti moterimi ir atvirkščiai. Vėliau *gender* ideologijos poveikiui visuomenei bei medicinai didelės įtakos turėjo amerikiečių filosofės Judith Butler teorija, kurioje ji neigia binarinę lyties struktūrą („lytis yra transformacija“) ir netgi aiškina, jog biologinė lytis tėra „patriarchalinė iliuzija“. Priešingos lyties hormonų skyrimas bei chirurginis organų „perkonstravimas“ yra įprastos lyties disforijos gydymo taktikos, tačiau diskusija dėl šių metodų efektyvumo bei etiškumo medicinoje tebevyksta (pvz. garsus amerikiečių psichiatras Paul'as McHue teigia, jog psichinio sutrikimo negalima išgydyti chirurgo skalpeliu).

Hormonų terapija ir chirurginės procedūros keičiant žmogaus kūną sukelti įvairius nepageidaujamus ir negrįžtamus reiškinius. Ypatingai drastiškas yra vaikų brendimo hormoninis blokavimas, sukeltis augimo ir kaulų vystymosi sutrikdymą, vaisingumo praradimą ir pan. Taip pat ir suaugusiems po tokio gydymo savęs nepriėmimas dažnu atveju niekur nedingsta, žmogus išlieka varginamas depresijos, nerimo, pacientai pasižymi sumažėjusia gyvenimo trukme, dažniau žudosi. Pavyzdžiui, 2011 m. atliktas švedų tyrimas atskleidė, kad po operacijos praėjus 10 metų, vyrai, mėginę tapti moterimis, žudėsi 19 kartų dažniau, negu kiti vyrai. „Transmoterys“ Olandijoje 2021 m. atlikto tyrimo duomenimis patiria du kartus aukštesnę riziką mirti nuo širdies ligos, triskart didesnę riziką mirti nuo plaučių vėžio ir devynis kartus didesnę riziką mirti nuo infekcijos. Su ŽIV susijusi mirtinumo rizika buvo beveik 50 kartų aukštesnė nei moterų, savižudybės rizika didesnė 7 kartus.

Todėl neabejotina, jog emocinė kančia turi būti gydoma psichiatriniais gydymo metodais, identifikuojant vaikystėje patirtas traumas, padedant atkurti savo vertės supratimą ir susitaikymą

su savo kūnu. Kaip rodo žymaus šios srities specialisto K. Zucker'o patirtis, ypatingai vaikystėje psichoterapiniai lyties disforijos gydymo metodai yra labai efektyvūs.

Lyties pakeisti neįmanoma.

Parengta pagal:

- <https://www.bernardinai.lt/lyties-tapatybes-problemos-geros-zinios-is-suomijos-ir-netokios-geros-is-lietuvos/>
- O'Leary, D. „The gender Agenda. Redefining Equality.“ The Vital Issues Press, 1997.
- Butler, J. Undoing gender, Routledge, 2004.
- Anderson, R. Kai Haris tapo Sale. Valstybingumo studijų centras, 2022.

4.3. Vaikų ir paauglių lyties tapatumo sutrikimai

Vaikystėje mažai daliai vaikų (dažniau berniukams, nei mergaitėms) pasireiškia lyties tapatumo sutrikimas: vaikai sakosi norintys būti kitos lyties, rengtis kitos lyties drabužiais, žaisdami prisiima kitos lyties vaidmenis, pagrinde žaidžia su kitos lyties vaikais (mergaitė su berniukais ir atvirkščiai), nemėgsta savo anatomijos ir pan. Tokie vaikystėje pasireiškiantys tapatumo sutrikimai 80 - 90 proc. atvejų yra išaugami.

Tačiau masinei kultūrai ir žiniasklaidai skatinant lytinės tapatybės paieškas ir translytiškumą, vaikų ir paauglių, kurie pasijuto esantys translyčiais, skaičius per dešimtmetį išaugo dešimtis kartų. Pavyzdžiui, Jungtinėje Karalystėje nuo 2009 metų iki 2018 metų translyčiais save laikanti ir besikreipusių dėl lyties keitimo jaunuolių skaičius išaugo 44 kartus (nuo 97 iki 2510 atvejų atitinkamais metais). Tos pačios tendencijos stebimos ir JAV.

Akivaizdus kultūrinės įtakos poveikis šio reiškinio plitimui: JAV ir Skandinavijoje tapo madinga skatinti vaikų lytiškumo paieškas, eksperimentuojant su kitos lyties drabužiais, žaislais. Pramogų ir medijų industrija gamina vaikiškai auditorijai skirtą produkciją (reklama, filmai), skelbia straipsnius apie įžymybes, leidžiančius savo vaikams „pasirinkti lytį“, istorijas apie „savęs atradimą“, o socialiniai tinklų, tokie kaip TikTok, savo platformose talpina translyčių influencerių turinį apie kūno transformacijos procesą, kurį stebi milijonai žmonių, interento forumuose išaukštinamas priešingos lyties hormonų arba brendimo blokatorių naudojimas. Kai kurie interneto forumai netgi pateikia vaikams instrukcijas, kaip įtikinti medikus jiems skirti hormonus ir pan. Todėl didėja skaičius nepilnamečių asmenų, ypač merginų, kuriems lyties tapatybės sutrikimas diagnozuojamas paauglystėje. Tiriant socialinės kilmės negalavimą, buvo nustatyta, jog 75 proc. tokių jaunuolių turėjo kitą psichinės sveikatos sutrikimą (depresiją, nerimo sutrikimą, autistinio spektro, asmenybės ir psichotinio lygio sutrikimus), kuris buvo diagnozuotas prieš pasireiškiant lyties tapatumo sutrikimui.

Ypatingą susirūpinimą kelia lyties tapatybės sutrikimą turinčių vaikų ir paauglių gydymas brendimą blokuojančiais hormonais, mastektomija, kas šiuo metu taikoma kai kuriose šalyse. Visgi galime pasidžiaugti, jog atsiranda šalių, pavyzdžiui, Suomija, kurioje neberekomenduojama pritarti jaunuolių norui pakeisti lytį bent iki 25 metų. Švedijoje taip pat stabdomas vaikų brendimo blokavimas. Po teismo proceso dėl sveikatos sužalojimo blokatorių naudojimą nepilnamečiams sustabdė ir London Tavistock klinika.

Parengta pagal:

- <https://www.bernardinai.lt/lyties-tapatybes-problemos-geros-zinios-is-suomijos-ir-netokios-geros-is-lietuvas/>
- <https://www1.cbn.com/cbnnews/us/2018/september/4-000-explosion-in-kids-identifying-as-transgender-docs-perform-double-mastectomies-on-healthy-teen-girls>
- Rekomenduojame nuotaikingą norvegų režisieriaus Harald'o Eia'os filmą apie *gender* teorijos nesuderinamumą su mokslu, po kurio sukūrimo 2011 m. Norvegijos parlamentas nustojo finansuoti *gendergender*“ studijų ir informacijos centrą“: https://www.youtube.com/watch?v=biP_OGHFw80
- Taip pat rekomenduotinas „Daily Wire“ bendradarbio Matto Walscho dokumentinis filmas „What is a Woman“ (2022 m.).

4.4. Socialinės kilmės lyties tapatybės sutrikimo prevencijos taktika šeimoje ir mokykloje

Rekomenduojama išlaikyti gerą tėvų ir paauglio tarpusavio ryšį, pabrėžiant jo asmens vertę, kalbant apie gyvenimą, klausiant jo nuomonės įvairiais klausimais, domintis jo kasdienybe, svajonėmis, ateities planais. Dažnas paauglys nėra patenkintas savo išvaizda, tad reikėtų akcentuoti skirtingus grožio vertinimo kriterijus, atskleidžiant lyties tapatybę vyriškumo ir moteriškumo klausimais, pabrėžiant kiekvieno vyro / moters vertę. Mokykloje verta pabrėžti, jog egzistuoja daug vyriškumo / moteriškumo formų bei stabdyti tyčiojimąsi iš jaunuolių, kurie skiriasi nuo įprastų vyriškumo ir moteriškumo standartų. Taip pat reikia padėti integruotis į bendraamžių grupę nepriėmimą ar patyčias kenčiantiems jaunuoliams.

4.5. Lyties „atsikeitimas“

Tyrimai rodo, jog po atliktų lyties keitimo procedūrų, dalis pacientų turi įvairių nusiskundimų. Švedijoje atliktoje studijoje nustatyta, jog tik 34 proc. moterų, tapusių vyrais, ir tik 55 proc. vyrų, tapusių moterimis, po lyties keitimo buvo visiškai patenkinti savo gyvenimu. Tad nenuostabu, jog daugėja asmenų po lyties keitimo operacijų dėl įvairių priežasčių norinčių sugrįžti į pirminę lytį. Dixen, Maddever, Maasalom atlikto tyrimo metu 20 proc. asmenų po lyties keitimo norėjo atsikeisti lytį. Medikai nurodė keletą priežasčių, pirmiausiai išskirdami, kad lygiagrečiai su lyties tapatybės sutrikimu būna ir kitų psichikos sutrikimų, kurių nepavyksta laiku diagnozuoti; kad po operacijų žmogus nesugeba įsijausti į naujos lyties vaidmenį arba tiesiog yra nepatenkintas chirurginio gydymo rezultatais. Rekomenduojame filmą:

<https://krikscioniskifilmmai.lt/noriu-susigrazinti-savo-lyti-dokumentinis-filmas/>

Parengta pagal:

- Narbekovas A., Obelenienė B., Pukelis K., Lytiškumo ugdymo etika, K., 2008.
- Debra S., The End of gender. Debunking Myths about Sex and Identity in Our Society. Threshold Editions, 2020.

4.6. Translytiškumo įtvirtinimas įstatymais Lietuvoje

Lietuvoje translytiškumo klausimai ilgai nesulaukė atgarsio. Beveik niekam nežinoma, kad A. Brazausko vyriausybė dar 2001 metais įsipareigojo įteisinti lyties keitimą, kaip „Europinių vertybių“ perėmimo ženklą. Į civilinį kodeksą tada įtrauktas 2.27 straipsnis, pagal kurį nesusituokęs pilnametis asmuo turi teisę medicininio būdu „pakeisti savo lytį“, jeigu tai mediciniškai įmanoma, toks asmens prašymas turi būti išreikštas raštu, o lyties pakeitimo sąlygas ir tvarką nustato įstatymai. Numatyta, kad toks įstatymas turėjo būti priimtas 2003 metais, tačiau Lietuvai iki šiol pavyko to išvengti. Du dešimtmečius lyties keitimą normalizuoti mėgino tik pavieniai radikalūs politikai.

2020 metais į Seimą išrinkta ir valdančiosios koalicijos dalimi tapo Laisvės partija, kurios programoje gausu translytiškumo nuostatų. Nors jos netapo pačios koalicijos programos dalimi, valdančiųjų gretose jų šalininkų gausu. 2020–2024 m. kadencijos Seime translytiškumą normalizuojančių įstatymų priėmimas tikrai įmanomas, jeigu Laisvės partijos spaudimui šiais klausimais pasiduos pakankama dalis Tėvynės Sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų atstovų.

2021 metais Lietuvoje mėginta ratifikuoti „nediskriminavimą dėl lyties tapatybės“ įtvirtinančią Stambulo konvenciją, kas esmingai prisidėjo prie didžiausių nuo Sąjūdžio laikų protestų susiformavimo. Teisingumo ministerija taip pat planavo įtraukti „lyties tapatybę“ tarp pagrindų, kuriais žmonės saugomi nuo vadinamosios neapykantos kalbos, tačiau kilus pasipiktinimui taip pat atsitraukė. Vasarą ministro A. Dulčio pasiūlyta norą keisti lytį „gydyti“ „keičiant“ lytį, ir tam numatoma medikamentinio „lyties keitimo“ tvarka. Tai padaryta, nors civilinis kodeksas – aukštesnis teisės aktas – aiškiai nurodo, kad tokia tvarka (jei bus priimta), turi būti įtvirtinta įstatymu, o ne ministro įsakymu.

Galiausiai, paskutinėmis 2021 metų dienomis Teisingumo ministrė pasielgė tuo pačiu būdu ir ministro įsakymu „įteisino“ norimos lyties vardo ir pavardės įsirašymą piliečių pasuose. Kadangi vardas ir pavardė pase ar tapatybės kortelėje turi atitikti asmens lytį, kadangi „lyties keitimo“ tvarka turi būti reglamentuota įstatymu ir kadangi visi žmogaus teisių klausimai, pagal Konstitucinį Teismą, taip pat turi būti reguliuojami tik įstatymu, toks ėjimas, bandant išvengti balsavimų Seime, yra akivaizdžiai neteisėtas ir skundžiamas. Tačiau tendencija akivaizdi – į Lietuvą ne vien propagandos, bet ir teisės aktų pavidalu ateina ir mėgina visiems privaloma tapti idėja, kad vyras gali būti moterimi, moteris – vyru, o panorėję ir „keisti lytį“ kas rytą užgiedojus gaidžiams.

Parengta pagal:

- Gintautas Vaitoška, Vytautas Sinica, Žmonių žalojimo, ne gelbėjimo doktrina. Knygoje Ryan Anderson, Kai Haris tapo Sale. Iš anglų kalbos vertė Valentinas Žemgulys. Vilnius: Valstybingumo studijų centras, 2022, p. 5-14.

5. PRIGIMTINEI ŠEIMAI PALANKIOS VISUOMENINĖS INICIATYVOS

5.1. Prigimtinė šeima ir demografinė krizė

Pagal LR Konstitucijos 38 straipsnį,

Šeima yra visuomenės ir valstybės pagrindas.

Valstybė saugo ir globoja šeimą, motinystę, tėvystę ir vaikystę.

Santuoka sudaroma laisvu vyro ir moters sutarimu.

Valstybė registruoja santuoką, gimimą ir mirtį. Valstybė pripažįsta ir bažnytinę santuokos registraciją.

Sutuoktinių teisės šeimoje lygios.

Tik prigimtinėje, vyro ir moters sąjungos pagrindu sukurtoje šeimoje, gimsta ir auga vaikai, nauji valstybės piliečiai, o dėl tvarių šeimos narių santykių paremtų kraujo/giminystės ryšiais ir bendrais vaikais, kurie natūraliai užtikrina savitarpio rūpestį, pagalbą pažeidžiamose būklėse (kūdikystė, liga, senatvė), pirminius ekonominius mainus, šeimos institutas prisideda prie bendrojo visuomenės gėrio kūrimo.

Sudėtinga demografinė situacija, mažas gimstamumas, kuris Lietuvoje tesiekia 1,63 vaiko vienai moteriai, rodo, jog mūsų šalis yra tarp sparčiausiai pasaulyje nykstančių tautų. Lietuvių tauta miršta, valstybei nesugebant sudaryti sąlygų ir motyvacijos kurti šeimas ir auginti vaikus. Svarbiausias ilgalaikis valstybės tikslas – atkurti tautos ir valstybės išlikimą laiduojančią visuomenės sanklodą, kurioje didesnę visuomenės dalį sudarytų jaunesnio amžiaus gyventojai.

Šeimos esamai būklei pagerinti būtina imtis priemonių, kuriomis būtų siekiama trijų svarbiausių tikslų: 1) apginti prigimtines šeimos sampratą; 2) sugrąžinti vaikus tėvams, t. y. įtvirtinti tėvų kaip pagrindinių vaikų auklėtojų vaidmenį; 3) sprendžiant demografines ir socialines šalies problemas, sukurti ekonomines sąlygas ir socialinę infrastruktūrą, užtikrinančias šeimoms orų gyvenimą ir skatinančias ryžtis auginti daugiau vaikų.

Parengta pagal:

- <https://www.delfi.lt/news/ringas/politics/vytautas-sinica-seimos-samprata-seima-tik-tarp-vyro-ir-moters-seimos-politika-grazinti-gyvybe-lietuvai.d?id=85349515>
- <https://www.delfi.lt/news/ringas/politics/kristina-zamaryte-sakaviciene-kokia-kaina-uz-partneryste-moketu-vaikai.d?id=86710557>

5.2. Organizacijos, dirbančios prigimtinės šeimos stiprinimo tikslu

Prigimtinės šeimos stiprinimo, tėvų teisės ugdyti vaikus pagal savo dorovines nuostatas, lytiškumo ugdymo ir rengimo šeimai srityse dirbančios visuomeninės organizacijos Lietuvoje:

Laisvos visuomenės institutas (www.laisvavisuomene.lt)

Lietuvos tėvų forumas (www.tevuforumas.lt)

Nacionalinė šeimų ir tėvų asociacija (www.nsta.lt)

Rengimo šeimai asociacija (www.rengimasseimai.lt)

Sąjunga vardan šeimos (www.vardanseimos.lt)

Lietuvos šeimos centras (www.lietuvsesimoscentras.lt)

Natūralaus šeimos planavimo asociacija (www.nspa.lt)

Politinės partijos, aktyviausiai dirbančios LGBT palankių teisinių iniciatyvų stabdyme / viešime:

Seime esančios politinės partijos, kurios balsuoja už prigimtinės šeimos stiprinimo projektus ir prieš LGBT palankias teises iniciatyvas: Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga (www.lvzs.lt), LLRA-KŠS (www.awpl.lt), Tautos ir teisingumo sąjunga (centristai, tautininkai) (www.tauta-teisingumas.lt). Iš šiuo metu neparlamentinių partijų viešojoje erdvėje aktyviausiai veikia Nacionalinis susivienijimas (www.susivienijimas.lt), Krikščionių sąjunga (www.krikscioniu.lt). Didžioji dalis šioje svetainėje panaudotos medžiagos parengta naudojantis Nacionalinio susivienijimo narių straipsniais.

Vaikų ir jaunimo lytinės sveikatos stiprinimo ir rizikingos lytinės elgsenos prevencijos, taikant inovatyvias mokymo priemones, programas:

Atviri gyvenimui (www.atvirigyvenimui.lt)

Lytiškumo ugdymas (www.lytiskumougdymas.lt)

Mano vaisingumas svarbus (www.manovaisingumassvarbus.lt)

Esi vertas daugiau (www.esivertasdaugiau.lt)

Lietuvos šeimos centrų jaunimo lytiškumo ugdymo ir rengimo šeimai programa:

Pažink save (www.pazinksave.eu)

Bioetika (www.bioetika.lt)

Draugiški informaciniai portalai ir tinklalaidės:

Pro patria (www.proptaria.lt)

Laikmetis (www.laikmetis.lt)

Pozicija (www.pozicija.org)

Tiesos (www.tiesos.lt)

Katalikų tradicija (www.katalikutradicija.lt)

Alkas (www.alkas.lt)

5.3. Seimo narių balsavimai gyvybės ir šeimos klausimais (2016-2020 m.)

<https://www.bernardinai.lt/lvi-apzvalga-kaip-seimo-nariai-balsavo-gyvybes-ir-seimos-klausimais/>

6. PAPILDOMA INFORMACIJA

Rekomenduojamos knygos:

- Krikščioniškosios kultūros institutas. Kodėl negalima pritarti vienalytės šeimos įteisinimui? Vilnius, 2022.
- Kuby G. gender revoliucija. Buldozerinis reliatyvizmas. Artuma, 2014.
- Krikščioniškosios kultūros institutas. Kodėl homoseksualų sąjungos nėra santuokos. Vilnius, 2019.
- Anderson T. Ryan. Kai Haris tapo Sale. Valstybingumo studijų centras, 2021.
- Eberstadt M. Pirmykštis šauksmas. Kaip seksualinė revoliucija sukūrė tapatybės politiką. Valstybingumo studijų centras, 2021.
- Kegor P. Išardymas. Nuo komunistų iki progresyvistų – kairiųjų karas prieš santuoką ir šeimą. Valstybingumo studijų centras, 2017.
- Reilly R. Robert. Kaip gėjai tampa norma. Kaip homoseksualaus elgesio racionalizavimas keičia mūsų gyvenimus. Valstybingumo studijų centras, 2016.
- Narbekovas K., Obelenienė B., Pukelis K. Lytiškumo ugdymo etika. VDU, 2008.
- Vaitoška G. Homoseksualumas: ko nebeleidžiama pasakyti? Psichologiniai, medicininiai ir socialiniai potraukio tai pačiai gimčiai aspektai. Artuma, 2019.

Straipsniai:

Vienos lyties asmenų partnerystės įstatymo projektas vs susitarimas dėl bendro gyvenimo:

- 2021.03.22 Kristina Zamarytė-Sakavičienė. Kokią kainą už partnerystę mokėtų vaikai? www.delfi.lt
- <https://laisvavisuomene.lt/robert-clarke-ar-civilines-partnerystes-institutas-prisideda-prie-santuokos-sampratos-pakeitimo/>
- <https://laisvavisuomene.lt/dr-vygantas-malinauskas-arteja-busena-kai-nebebus-to-kas-mus-vienytu/>
- <https://www.delfi.lt/news/ringas/politics/vytautas-sinica-seimos-samprata-seima-tik-tarp-vyro-ir-moters-seimos-politika-grazinti-gyvybe-lietuvai.d?id=85349515>
- <https://www.delfi.lt/news/ringas/politics/vytautas-sinica-valdantieji-pripazins-dvieju-vyru-seimas.d?id=87172731>
- <https://www.bernardinai.lt/lyciai-neutrali-partneryste-ar-susitarimas-del-bendro-gyvenimo/>
- <https://www.delfi.lt/news/ringas/politics/vilija-aleknaite-abramikiene-susitarimas-del-bendro-gyvenimo-kaip-politinis-kompromisas.d?id=86545239>
- <https://laisvavisuomene.lt/civiliniame-kodekse-partneryste-ir-susitarimas-del-bendro-gyvenimo/>
- <https://www.lrt.lt/naujienos/pozicija/679/1719569/darius-alekna-apie-seima-civilines-sajungas-ir-lietuvos-seima>

Stambulo konvencija:

- 2013.07.17 Kodėl Lietuva neturėtų ratifikuoti Stambulo konvencijos? www.laisvavisuomene.lt
- <https://laisvavisuomene.lt/stambulo-konvencija-kaip-smurto-pries-moteris-iteisinimas/>
- <http://www.propatria.lt/2022/01/ramunas-ausrotas-stambulo-konvencija.html>

Žodžio laisvė vs neapykantos kalba, kalbos keitimas:

- <https://www.laikmetis.lt/ar-dar-turesime-religine-laisve/>
- <https://www.laikmetis.lt/ramunas-ausrotas-kai-religijos-laisve-ginama-nuo-religijos/>
- <http://www.propatria.lt/2021/03/vytautas-sinica-neapykantos-kalbos.html>
- <https://www.laikmetis.lt/kristina-zamaryte-sakaviciene-neapykantos-kalba-kalba-kurios-nekencia-valdzia-neapykantos-kalbos-normos-kaip-totalitarizmo-irankis/>
- <https://www.delfi.lt/news/ringas/politics/vytautas-sinica-kaip-is-toliato-pavyzdi-dare.d?id=86560653>
- <https://www.lrt.lt/naujienos/pozicija/679/1523555/asta-katute-vilniaus-universitetas-ideologiniai-sprendimai-mainais-i-europos-sajungos-lesas>
- <http://www.propatria.lt/2022/02/jurate-sofija-lauciute-kas-valdo-kalba.html>
- <https://www.laikmetis.lt/suomijoje-prasidejo-paivi-rasanen-teismas-uz-biblijos-citata-tviteryje-smerkiancia-homoseksualuma/>

Translytiškumas:

- <https://laisvavisuomene.lt/ekspertai-atskleidzia-kaip-translytiskumas-kenkia-vaikams/>
- <https://laisvavisuomene.lt/translytis-vaikas-bandomasis-triusis-i-dalis/>
- <http://www.propatria.lt/2018/04/audris-narbutas-kodel-desimtmečiui.html>
- <https://www.bernardinai.lt/lyties-tapatybes-problemos-geros-zinios-is-suomijos-ir-ne-tokios-geros-is-lietuvos/>
- <https://www.lrt.lt/naujienos/pozicija/679/1589035/asta-katute-ideologine-politika-nuo-asmenvardziu-keitimo-iki-vel-grazintos-stambulo-konvencijos>

Lytinis švietimas ir lytiškumo ugdymas:

- <https://www.delfi.lt/news/ringas/lit/vytautas-sinica-ko-norime-mokyti-vaikus-apie-lytiskuma.d?id=80012681>
- <https://www.lrt.lt/naujienos/pozicija/679/1433196/asta-katute-rengti-seimai-ne-seksualizuoti-atsakymas-juratei-juskaitei>

Įvairūs:

- Ramūnas Aušrotas. Homoseksualumas įveikimas. www.susivienijimas.lt
- 2013.05.17 Vytautas Sinica, Paulius Stonis. Kaip viskas tampa norma. www.alkas.lt
- <http://www.propatria.lt/2014/04/edmundas-naujokaitis-ideologijos.html>
- <http://www.propatria.lt/2014/03/gintautas-vaitoska-ka-baznycia-sako.html>
- <https://www.laikmetis.lt/audrius-globys-ar-reliatyvizmo-diktatura-sunaikins-krikscioniska-civilizacija/>
- <http://www.propatria.lt/2017/11/vytautas-sinica-tolerancija-siandien.html>

Turėdami klausimų ar atsiliepimų rašykite
el.p. info@tiesaislaisvina.lt

Kaunas, 2022
© Viešoji įstaiga „Tiesa išlaisvina“

Už tiesą, kuri išlaisvina